

Κυθηρίοι.
 'Η νήσος σας ἐρημοῦται ἀπὸ τὴν μεταναστεύσιν. Ὅσοι μένετε ἀφήστε τὰ μεσαιωνικά χωρία σας, κατεβήτε εἰς τὰς παραλίας καὶ κτίσατε ἐκεῖ νέας καὶ σύγχρονους πολιτείας. Μὴ σὰς παραλανήσουν ἄλλαι σήμερις.
 Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

«Ἡ καλύτερα δόδος διὰ τῆς ὁποίας ἡμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ κανεὶς τὴν λατὴν ἐμπαστοσύνην, δὲν εἶναι ἡ δόδος τῆς κολακείας τῶν παθῶν ἢ τῶν πλανῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἡ δόδος τῆς διηγετικῆς αὐτοῦ διαπαιδαγωγήσεως διὰ τῆς ἀληθείας τὴν ὁποίαν πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ ὅσον δὴ ποτε πικρὰ καὶ ἄν εἴναι».
 ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΚΥΘΗΡΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε'

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΚΟΚΚΙΝΑΡΑ 18 ΚΗΦΙΣΙΑ - ΑΤΤΙΚΗΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1973

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2

ΑΠΟ ΘΕΟΥ ΑΡΧΕΣΘΕ

Μία ἀναδρομή, ἐνίοτε, εἰς τὸ βάθος τῶν αἰώνων, καὶ χοῆσιμος εἶναι, ἀλλὰ καὶ παραδειγματίζει ἐπὶ σημερινῶν τιγῶν προβλημάτων.

Ἄς εὐρεθῶμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς, νοερῶς, εἰς τὸ ἔτος 330 μετὰ Χριστόν.

Ἡ Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία ἔχει ἤδη κάμῃ τὴν ἱστορικὴν διαδρομὴν καὶ εὐρίσκεται εἰς τὰ πρόθυρα τῆς διαλύσεώς της. Ὁ Μέγας Κων(σταντῖνος) χωρίζει αὐτὴν εἰς Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν.

Γεννᾶται τὸ Βυζάντιον. Πατριάρχης τότε ὁ Ἀλέξανδρος (325-340). Τὸ μεγαλεῖον τῶν Χριστιανῶν Αὐτοκρατορῶν συμπορευόμενον μετὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῶν Πατριαρχικῶν τελετῶν, διατηρεῖ καὶ διαδίδει τὸν Χριστιανισμόν μέχρι τὸ 1453.

Ἐκτοτε, συντηροῦνται καὶ διατηροῦνται ἡ «φλόγα», ἡ «πίστις» καὶ ἡ «ἐλπίς», διὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ γένους, χάρις εἰς τὸ Πάσχα.

Βαρὺ τὸ κλίμα τὸ ὁποῖον κατέβηκε ἡ Ἐκκλησία εἰς τὸν βορρὸν τοῦ ἔθνους, ὅπως καὶ βαρεῖα ἡ κληρονομία, διὰ τοὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐκ τοῦ ζυγοῦ, κληρικούς.

Καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὸ προκείμενον: Εἶναι ἀντάξιοι ἐν Εἰρήνῃ καὶ Εὐημερίᾳ, φθίνοντος τοῦ 20οῦ αἰῶνος, τῶν ἱστορικῶν παραδόσεων τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας;

Τὴν ἀπάντησιν δὲν θὰ δώσωμεν ἡμεῖς. Τὴν δίδει κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ τῶν Χριστιανῶν πλήρωμα τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς θέσιν νὰ κρίνῃ ἐπὶ τῶν «ἐργῶν» καὶ τῶν «ἡμερῶν» τῶν διακονούντων εἰς τὰ θεῖα.

Ἡμεῖς, θὰ ἀπασχολήσων, οἱ εἰς τὴν Νῆσον ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας.

Σεδάσμοι λευταί, ἀναλώσαντες τὸν βίον τῶν εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ, παρακολουθοῦν σήμερον κατὰ τρόπον παιθικὸν τὸν ἀφανισμόν τῆς Νήσου.

Ἀρξομένοι, εἰς τὸ ἀπλοῦν τελετουργικῶν τῶν Μεγάλων Ἡμερῶν, ὡς ἀποκαλεῖ ὁ λαὸς μας τὰς ἑορτάς, ἡ εἰς τὴν τέλει τῶν ἀπαραιτήτων μυσηρίων, ἀπέχουν πάσης κοινωνικῆς δραστηριότητος, ἥτις θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸ «ταραζοῦν» τὸν λιμναζόντων καὶ τὴν ἀφύπνισιν τῆς δραστηριότητος τῶν ἀπομεινάντων δυναμικῶν στοιχείων ἐν τῇ Νήσῳ.

Εἴμεθα τὸ μοναδικὸν τμήμα τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Παῖς κι' ὁ Δάσκαλος μαζί με τοὺς Κοινοτικούς

Ἀρχόντες, δὲν συνεργάζονται σὲ ἔργα πολιτισμοῦ, προόδου καὶ ἀναπτύξεως, πλὴν μιᾶς καὶ μοναδικῆς ἐξαιρέσεως, τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν ἀναφέρομεν, διότι ἡ ἐφημερίς μας δὲν ἀσχολεῖται μετὰ προσωπικὰς προβολὰς.

Ἐὰν δέ, δὲν ὑπῆρχεν καὶ τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα τῆς Μυρτιδιώτισσας, μετὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἀσχοληθῶμεν ἰδιαίτερος προσεχῶς, τὰ Κύθηρα θὰ παρέμενον ἐκτὸς τοῦ ἐνεργοῦ θρησκευτικοῦ κυκλώματος τῆς Χώρας, περιοριζόμενα εἰς τὴν μεταξὺ τῶν Κυθηρίων διενεργεῖαν ἐράνων διὰ τὰ διάφορα προσκυνήματα καὶ ἐξοκλήσια.

Ἀπὸ τίνος χρόνου, μαχητικὸς ἱερωμένος τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν, ἐκδίδων ἐκκλησιαστικὸν ἔντυπον, ἔχει ὡς σύνθημά του τὸ ἐπιγραμματικώτατον «ἔϋπνα παπᾶ».

Τὸ υἱοθετοῦμεν καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν: «ἔϋπνα Παπᾶ τῶν Κυθηρίων».

Ἀνανέωσον τὰ ἐνδιαφέροντά σου διὰ τὴν Νῆσον. Συμβούλευσον μετὰ ὀρθολογισμοῦ ἐπὶ πάντων ὅσων κατὰ τὴν κρίσιν σου ἐπιβάλλονται νὰ γίνωνται, καὶ ὁδήγησον εἰς τὴν ἐξέφρασιν πρακτικῶν λύσεων ἐπὶ τῶν γενικῶν προβλημάτων, ἅτινα ἀπασχολοῦν τὸ πλήρωμά σου.

Ἀνανέωσον, Σὺ ὁ ἴδιος, καὶ ἐὰν νομίζης, ὅτι, ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐτῶν ἀδυνατεῖς, παραχώρησον τὴν θέσιν σου εἰς ἕτερον νεώτερον, ὅστις καὶ δυνάμεις ἄλλὰ καὶ τὴν διάθεσιν θὰ ἔχῃ διὰ νὰ καταστή ὁδηγὸς ἐργῶν εὐποίας καὶ προόδου.

Ἀνέμισε τὸ ρᾶσο σου, καὶ σὰν νὰ ἀναπετάσῃς σημαίαν ἐν ὥρᾳ μάχης, ἀλόνισε τὸν Κυθηραῖκὸν χῶρον, ξεσκήσας τοὺς Χριστιανούς, πολέμησε μαζί τους γιὰ ἔργα εἰρηνικά. Γίνε προοδευτικὸς, ἀποτοξινώσου ἀπὸ τὰ ἐπίγεια ὑλικά καὶ λοιπὰ ἀγαθὰ. Τὸ Νησί σου βουλιάζει. Μὲ εὐχέλαια δὲν ὑπάρχει σωτηρία. Φύγε, ἂν αἰσθάνῃσαι δυνατός, πῆγαινε ἐκεῖ, ὅπου τὸ ρᾶς σου χιλιάδες Τσιγγῶτες ἔχουν βοή νέες Πατριδές, ξεσκήσας τοὺς, πᾶς τοὺς ὅτι ἡ γῆ τοὺς φθίνει, ὅτι τοὺς ἔχει ἀνάγκη, ὅτι τοὺς καλεῖ νὰ τὴν σώσουν.

Ἀπέδειξες, ἀνώνυμε ἱερωμένε, στὰ τετρακόσια χρόνια τῆς σκλαβιάς, ὅτι ἡ γοητεία σου εἶναι ἀπέραντη, ὅταν ἀγωνίζεσαι γιὰ νὰ διασώσῃς τὰ Πιστεύω σου.

Δεῖξε τὸ πάλι, ἀκόμη μιὰ φορά, ὅτι μπορεῖς, ἅμα τὸ θελήσῃς, νὰ σώσῃς τὸ Νησί μας.

Ἐμεῖς θὰ σοῦ παρασταθοῦμε.

Α.Π.Τ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ» πιστεύουσα εἰς τὸν καλοπροαίρετον διάλογον, καλεῖ ἅπαντας τοὺς Κυθηρίους, τοὺς γνωρίζοντας τὰ μικρὰ ἢ μεγάλα προβλήματα τῆς Νήσου, εἰς ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς παρουσίας τῶν, προκειμένου ἐξ αὐτοῦ νὰ βοηθηθῇ ὁ τόπος, καὶ νὰ ἐξευρεθῶν πρακτικὰς λύσεις πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἐκ τοῦ ἀφανισμοῦ.

★

ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ἡ εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τῆς «ΦΩΝΗΣ» δημοσιευθεῖσα ἐπιστολὴ τοῦ τ. Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας, κ. Γ. Κασμάτη, περὶ τῶν «ΑΡΧΕΙΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ» ἐνεποίησεν θαυμάτιον ἐντύπωσιν τῶσιν εἰς τοὺς Κυθηρίους, ὅσων καὶ εἰς τοὺς πνευματικὸς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται καὶ παρακολουθοῦν τὴν ἱστορικὴν μας κληρονομίαν.

Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ἐκπλήσσει, εἶναι ὅτι οὐδεὶς ὑπῆρξεν ἀντίρρησης ἐκ μέρους τῶν φερόντων τὴν εὐθύνην τῆς διαφυλάξεώς των.

Νὰ φαντασθῶμεν ὅτι δὲν ἔλαβον εἰσέτι γνῶσιν; Δὲν τὸ νομίζομεν. Μᾶλλον περὶ «ἀπορίας ψάλλου» θὰ πρόκειται, εἰς τὴν ὁποίαν ὅμως θὰ δοθῇ συντόμως ἀπάντησις ἀπὸ ἡμᾶς...

★

Η ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ»

Συγκινητικαὶ ὄντως, ὑπῆρξαν αἱ ἐκ τῆς ἐπανεκδόσεως τῆς «ΦΩΝΗΣ» παντοῖαι ἐκδηλώσεις ἀγάπης καὶ συμπαραστάσεως ἐκ μέρους γνωστῶν, φίλων, ἀλλὰ καὶ ἀγνωστῶν ἀκόμη ἀτόμων, εἰς τὰ ὁποῖα περιήλθεν τὸ πρῶτον φύλλον.

Εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας καὶ εὐλκρινῶς.

Τὸ γεγονός αὐτό, μᾶς δημιουργεῖ προσθέτους ὑποχρεώσεις ἐναντι τοῦ Κυθηραϊκοῦ στοιχείου καὶ τὸ διαβεβαιούμεν διὰ μίαν ἔτι φοράν, ὅτι ἡ παράδοσις ἦν ἐδδημιούργησεν ὁ Παναγιώτης Κ. Τοπσιλίας θὰ συνεχισθῇ.

ΚΥΘΗΡΙΣ

Η ΠΙΟ ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΡΩΜΑΙΑ ΕΤΑΙΡΑ
 ΤΟΥ Κ. ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

ἀλλὰ τὴν ἐξηγήσῃ, πῶς εἶχαν τὴν ἀνάγκη νὰ βρίσκωνται ὑπὸ τὴν προστασία κάποιου θεοῦ. τῆς Κυθέρειας ἢ Κυθηρίας λ.χ. Ἀφροδίτης, τῆς Ἀρτέμιδος κ.λπ.

Ὁ ρόλος ποὺ ἐπαιζῶν οἱ Ρωμαῖες ἑταῖρες στὴν ἐποχὴ τοὺς ἦσαν σημαντικὸς, γιὰ τὸ πῶς ἀλλοίως θὰ ἐξηγεῖτο ὅτι καὶ γιὰ πολλὰς διεσώθη δολοκλήρο τὸ μνηστῆρ τῶν ἐραστῶν τους; Δὲν ἦσαν ἡ σωματικὴ τους διάπλαση μόνον, ποὺ τὶς ἀνέβαζε ψηλά. Ὁ ἄνθρωπος ἀναμφισβήτητος οἱ ἱκανότητές τους, τὸ ταλέντο τους. Δὲν φαίνονται ἀσημεῖα. Παραστάθηκαν σὲ πλάγι ἱστορικῶν προσώπων ποὺ τὰ ἐνέπνευσαν ἢ ἐπηρεάσαν στὶς ἐνέργειές τους. Κάποτε γινόντουσαν ἢ αἰτία τοῦ ξεφτισμοῦ τῆς φήμης τους. Καὶ ποὺς δὲν τὶς ποθοῦσε; Ποὺς δὲν κολακεύονταν ἀπὸ τὴν κατάκτησή τους; Μιὰ Πλανία ποὺ εἶχε τὸ ψευδώνυμο τῆς Δηλίας, ἦταν ἡ ἐκλεκτὴ τοῦ Τίβουλλου, ποὺ

σὺν τὸν ἐγκατέλειπε τὸν ἑαυτὸν νὰ τῆς ἀφιερῶσει τὸ πρῶτον βιβλίον τῶν Ἑλεγεῖων του. Ἀλλή, ἡ Κυθρία, ἐστάθη τὸ εἶδωλό τοῦ Προπερτίου, μὰ ἀπ' ὅλες φαίνεται νὰ κατέλαβε σπουδαία θέση κατὰ τὸν Α. ΚΑΡΤΩΛ. (Μελέται στὰ Βουκολικά τοῦ Βιργιλίου, Παρίσι 1897) στὴν ἱστορίαν τῆς Ρωμαϊκῆς ποιήσεως, ἢ Κυθηρίδα.

Ἄν ἡ Ἀσπασία, ἡ Φρόνη, ἡ Λαΐδα, ἡ Θαιδα, ἐστάθηκαν οἱ περιφημότερες ἑταῖρες τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδας, ἡ Κυθέρης ἦταν ἐκείνη ποὺ ἀγαπήθηκε παράφορα ἀπὸ τὸν μεγαλότερο μετὰ τὸν Καίσαρα στρατηγὸν, Ἀντώνιον, ἄνδρα φιλήδονο καὶ φιλοχρήματο, ποὺ ἐνὸς σέ ἄρμα ἀγνώστου ἀπὸ μεγαλοπρέπεια σχήματος, ποὺ πλάι τοῦ ἐβάδιζαν ραβδούχοι καὶ μέσα σὲ ἀμάξια ἀκολουθοῦσαν ἡθοποιοί, χορευτρίες, ἀρπίστριες καὶ ἄλλοι καλλιτέχνες, ἐπικεῖρονται τὴν περιόδειαν τῆς Καμπανίας

τὸ καλοκαίρι τοῦ 75 π.Χ., τὴν ἔφερε μαζί του, σὲ ξεχωριστὸ ἐπίσης φορεῖο, σὺν νάταν ἡ ἐπίσημη σύζυγός του, μοιραζόμενος μαζί της τὴν δόξα καὶ χρησιμοποιοῦντας τὴν σὺν ἀληθινὸν στολίδι του. Φυσικά, ὁ ἀκόλαστος στρατηγός, ἔβρισκε τὴν εὐκαιρίαν τότε ποὺ ἐνυμφεῖτο τὴν Φούλβια, νὰ διώξῃ ἀπὸ κοντὰ τὰ του τὴν ἐρωμένην του, ἀλλ' ὁ Κικέρων ἀκόμη καὶ στὰ 78 π.Χ., ὅταν ἔγραφε στὸν Ἀττικὸ ἐναντίον τοῦ Ἀντωνίου, σιωπητικὰ καὶ ὑπονοώντας τὸν, τὸν ἀποκαλεῖ ἀπὸ τὸν ἑρωτὰ τοῦ ἐκείνου, Κυθηρίον.

Ἡ Κυθηρίδα ἔτσι, προηγήθη τῆς Κλεοπάτρας καὶ τῆς δευτέρας γυναικὸς του, Ὁκταβίας, στὴν κατάκτηση τοῦ Ἀντωνίου.

Τὴν ζωὴ τῆς Κυθηρίδας μᾶς τὴν ἔκαμε γνωστὴ ὁ ποιητὴς Γάιος Κορνήλιος Γάλλος, ποὺ τὴν ἐξυμνεῖ στὶς ἐλεγείες του. Τὴν παρουσιάζει περικαλλῇ κι' ἐλαφροτάτων ἡθῶν δούλη, ποὺ ὀνομάζονταν Λυκωρίς καὶ μετέτρεψε χάριν τοῦ θεάτρου, ὅπου ἀσκούσε τὸν ρόλο τῆς μέμνης, τὸ ὄνομά της σὲ Κυθηρίδα. Ἀπὸ δούλη τὴν ἀπελευθέρωσε ὁ ἐκτιμώ-

μενος ἀπὸ τὸν Κικέρωνα γενναῖος καὶ εὐθύμος ἱππίας Πόπλιος Οὐδολύμνος Εὐτράπελος, ποὺ ἐτρώθη ἀπὸ τὴν σαγήνη της καὶ τὸν ὁποῖον ὁ Ἀντώνιος κατὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμο ἀργότερα τὸ 71 π.Χ., διώρισε Πραιφέκτο τῶν τεχνιτῶν.

Ἡ Κυθέρης ὅμως εἶναι καὶ ἄλλους ἐραστές, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς δύο ποὺ ἀναφέραμε γιὰ τὸν πρῶτον ἀπ' ὅλους ἐστάθηκε ὁ Μάρκος Ἰούλιος Βρούτος, ποὺ μετὰ τὸν Κάσσιο καὶ ἄλλους συνωμότες δολοφόνησε τὸν Ἰούλιο Καίσαρα καὶ τελικὰ σὺν ἡττῇ τὸν Φίλιππον, αὐτοκτόνησε.

Ἔτσι, ἂν ὁ ποιητὴς Ἀντίπατρος ὁ Σιμωνίδης, σ' ἀρχαία ἐπιγράμματα ποὺ σώθηκαν τῆς «Παλατινῆς Ἀνθολογίας», ὀνόμασε τὴν Λαΐδα «Θνητὴ Κυθέρεια», τῆς ὁποίας τὰ πλήθη τῶν ἀνδρῶν διαγωνίζονταν ἱκευτικά, νὰ γευθῶν τὸν ἔρωτά της, ἡ Κυθέρης λίαν ἐπάξια ἐδίαλεξε τὸ ψευδώνυμό της ἀπ' τὴν ἀθάνατη τοῦ κάλλους θεᾶ καὶ μισορῶμε ἀδίσταχτα νὰ τὴν ἀποκαλέσσουμε «Λαΐδα τῆς Ρώμης».

ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

Οἱ ὥραιες ἑταῖρες τῆς Ρώμης, ἀνθὴ ποὺ στολίζαν τὴν μπουτονιέρα τῆς ἱστορίας καὶ τὶς ὑμνήσαν οἱ Ἑλεγεῖακοι ποιητὲς Γάιος, Κορνήλιος Γάλλος, Τίβουλλος, Προπερτίος κ.λπ., εἶχαν τὴν συνήθειαν νὰ χρησιμοποιοῦν Ἑλληνικὰ ψευδώνυμα.

Μετὰ τὴν διάδοση τῶν ἑλληνικῶν ἡθῶν στὴ Ρώμη, οἱ ἑταῖρες πῆραν μιὰ ἐλευθεριότητα στὴν ζωὴ τους καὶ ἔπαψαν νὰ εἶναι οἱ συνήθεις ὡς τὰ τότε δούλαι, ποὺ ἐμπορεύονταν δημοσίᾳ τὰ θέληγρά τους, (ΑΜΙΣΑ, ταυτόσημο τῆς πόρνης). Γινόντουσαν ὀρχηστρίδες, αὐλητρίδες, κιθαριστοὶ στὰ θεάτρα, ἥτοι καλλιτέχνιδες. Πολλὰς ἔτσι ἀπελευθερωμένους τῆς δουλείας καὶ τὸ μόνον ποὺ τὶς ὑποχρέωναν, ἦταν νὰ διατηροῦν τὴν ΤΟΓΑ ΜΕΡΕΤΡΙΑ, τὴν εἰδικὴν τῆβεννο γιὰ τὴν διάκρισή τους.

Ἡ διάδοση τῶν ἑλληνικῶν ψευδωνύμων, δὲν μᾶς δίνει καμμιὰ ὁπνοία ὅτι οἱ ἑταῖρες μπορεῖ νὰ καταγράφονταν ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ μέρη ποὺ συγγένευε ἡ ὀνομασία τους, τὴν Δῆλον, τὰ Κύθηρα κ.λπ.,

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΓΥΡΩ
ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΗΝΗ

Η πλήρης αξιολόγηση της προσφοράς του έγχειρήματος «Απόλλων» στην επιστήμη είναι έργο, που ή συμπλήρωσής του θα απαιτήσει πολλά χρόνια. Και μόνο η ταξινόμηση των πολλών στοιχείων, που προσκόμισαν οι επηνδρωμένες αποστολές, λέγουν οι αρμόδιοι, θα απαιτήσει μακρό χρονικό διάστημα.

Όμως ήδη είναι δυνατό να λεχθεί με απόλυτη βεβαιότητα ότι εάν αποτέλεσμα του έγχειρήματος αυτού έχουν επέλθει σημαντικές αλλαγές στις αντιλήψεις των επιστημόνων σχετικά με το ιστορικό της Σελήνης.

Την πρώτη συνολική αξιολόγηση του έγχειρήματος απέπεισθησαν οι έμπειροι γνώστες της ΝΑΣΑ μετά την ανάλυση των στοιχείων, που προσέθεσαν στην γενική εικόνα περί Σελήνης οι έρευνες του «Απόλλων-17».

Από τις αστρονομικές παρατηρήσεις, που είχαν γίνει διά μέσον των αιώνων, είχε συντεθεί μία άρκετά λεπτομερής εικόνα της μορφολογίας της σεληνιακής επιφάνειας. Αλλά ούτε μέσω του ισχυρότερου τηλεσκοπίου δεν ήταν δυνατό να συγκεντρωθούν τα απαραίτητα στοιχεία, που θα βοηθούσαν τους επιστήμονες να διαφωτίσουν την εξέλιξη της Σελήνης.

Ιδιαίτερος δεν ήταν δυνατό να εξακριβωθεί εκ του μακρόθεν η εσωτερική δομή της Σελήνης, οι εκεί χημικές διεργασίες και οι συνθήκες στο εσωτερικό της. Οι πιο σημαντικές ανακαλύψεις σχετικά με το Φεγγάρι πριν από το πρόγραμμα «Απόλλων» ήταν οι εξής:

Είχε, πρώτον, εξακριβωθεί ότι η μέση πυκνότητα της Σελήνης ήταν μόλις 3,34 γραμμάρια κατά κυβικό εκατοστόμετρο. Δηλαδή ήταν σημαντικά μικρότερη από την πυκνότητα όλων των πλανητών του ήλιακού συστήματος, συμπεριλαμβανομένης της Γης. Έκ τούτου και εκ της παρατήρησης ότι η σεληνιακή βήλη είναι άραιοτέρα και εκείνης των μετεωριτών, οι επιστήμονες είχαν φέρει το συμπέρασμα ότι η Σελήνη περιέχει λιγότερο σίδηρο από ότι η Γη. Τό συμπέρασμα αυτό εστάθει, τελικά.

Η δεύτερη σημαντική ανακάλυψη σχετικά με το Φεγγάρι, ωφείλετο στον Γαλιλαίο. Ο μεγάλος αστρονόμος είχε παρατηρήσει ότι το όρατο τμήμα της Σελήνης άποτελείτο από όρεινες περιοχές, τις οποίες ονόμασε TERRA (ήπειρους) και επίπεδες επιφάνειες τις οποίες ονόμασε MARIA (θάλασσες), και ανάλογα προς τις ήπειρους και τις θάλασσες της Γης. Ο Γαλιλαίος παρατήρησε επίσης ότι η φωτεινότητα των ορεινών περιοχών της Σελήνης ήταν σημαντικά μεγαλύτερη από εκείνη των πεδινών.

Μία τρίτη παρατήρησης ήταν ότι η Σελήνη είχε πάρα πολλούς κρατήρες. Αλλά και εδώ δεν ήταν δυνατό να δοθεί θετική απάντηση στο ερώτημα πώς τάχα να εσχηματίσθαι οι τόσο πολυάριθμοι αυτοί κρατήρες.

Για πρώτη φορά κατέστη δυνατό να μελετηθεί η σύνθεση της σεληνιακής επιφάνειας. Απεδείχθη έτσι ότι οι όρεινες περιοχές της Σελήνης είναι πολύ πιο πλούσιες σε άργιλλιο (αλουμίλιο) από τις πεδινές. Αντίστροφα, οι πεδινές περιοχές υπερτερούν των ορεινών σε σίδηρο, τιτάνιο και μαγνήσιο.

Η διαπίστωση αυτή εξηγεί και γιατί οι πεδινές περιοχές της Σελήνης έχουν χαμηλότερη φωτεινότητα: Πετρώματα με αναλόγως μεγάλες συγκεντρώσεις σιδήρου ή τιτανίου έχουν πάντοτε πολύ σκούρο χρώμα και δεν αντανακλούν το φως τόσο όσο τα πετρώματα, όπου κυριαρχεί το άργιλλιο.

Το έγχειρημα «Απόλλων» απέδειξε μετά ότι στις όρεινες περιοχές της Σελήνης υπάρχουν πολλά ραδιενεργά πετρώματα — βασάλτες κυρίως — στα οποία κυριαρχεί το οξείδιο και το θόριο. Η ηλικία αυτών των πετρωμάτων υπολογίζεται σε 4,3 ως 4,4 δισεκατομμύρια χρόνια. Όλα αυτά τα στοιχεία, ραδιενεργά και μη, απαντώνται και σε γήινα πετρώματα, αλλά σε πολύ διαφορετικές αναλογίες. Συμπέρασμα: Η χημική σύνθεση του Φεγγαριού δεν είναι όμοια με εκείνη της Γης.

Σημαίνει όμως τούτο ότι η Σελήνη δεν είναι κατά βάσι διδύμη αδελφή της Γης; Οι επιστήμονες διατάζουν να απαντήσουν καταφατικά στο ερώτημα τούτο. Είναι όμως καταφανές, ότι η θεωρία, έχει σοβαρά κλονισθεί, συνεπεία της ανακάλυψης ότι τα δύο αυτά ούρανα σώματα είναι διαφορετικής σύνθεσης.

Μία από τις κυριότερες ανακαλύψεις ήταν ότι η Σελήνη διαθέτει φλοιό πάχους 65 περίπου χιλιομέτρων. Η διαπίστωση επέτειχθη με τα διάφορα σεισμικά πειράματα, που έγιναν στο Φεγγάρι.

Ός προς τον μαγνητισμό, εξακριβώθηκε ότι το σημεινικό μαγνητικό πεδίο της Σελήνης είναι πολύ πιο ισχυρό από ότι πίστευαν. Έπίσης διεπιστώθηκε ότι η διεύθυνσις και η έντασις του σεληνιακού μαγνητικού πεδίου μεταβάλλονται, συνεπεία του λεγομένου ήλιακου ανέμου.

Οι επιστήμονες κατόρθωσαν έτσι να καταρτίσουν ένα άρκετά ακριβή πίνακα των κυριότερων γεωλογικών περιόδων του Φεγγαριού. Ο πίνακας αυτός, δείχνει, μεταξύ άλλων, ότι οι πιο πολλές «θάλασσες» της Σελήνης είναι αποτέλεσμα ήφαιστειογενούς δραστηριότητας και ότι γέμισαν με λάβα πριν από 3,1 ως 3,8 δισεκατομμύρια χρόνια.

Δεδομένου όμως ότι οι πεδιάδες ή θάλασσες καταλαμβάνουν το μεγαλύτερο τμήμα της σεληνιακής επιφάνειας και δεδομένου ότι η ήφαιστειογενής δραστηριότης θα πρέπει να είχε άρχισει άρκετά χρόνια πριν από την κάλυψη των πεδιάδων με λάβα, το συμπέρασμα είναι ότι τα πιο σπουδαία γεγονότα, που συνετέλεσαν στην διαμόρφωση της Σελήνης όπως την βλέπουμε σήμερα, θα πρέπει να συνέβησαν πριν από 4 δισεκατομμύρια χρόνια τουλάχιστον.

Η ΖΩΗ ΣΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Γέροι....

Γέροι....

Γέροι....

ΝΕΟΙ... ΔΩΣΤΕ ΖΩΝΤΑΝΙΑ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΣΑΣ.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909
ΚΑΙ Η «ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ
ΕΝΩΣΙΣ»

Η «Φ.τ.Κ.» άρχίζει από του παρόντος φύλλου, την αναδημοσίευσιν εις συνεχείας, του εκδοθέντος το έτος 1964 υπό του Π. Κ. Τσιτσιλια, βιβλίου, υπό τον όμώνυμον τίτλον.

Ο συγγραφέας του έργου, διαδραματίσας σημαντικόν ρόλον εις την περίοδον που εξιστορεί, λόγω της ιδιότητός του ως Γεν. Γραμματέως της Πανεπιστημιακής Ένώσεως, παρέδωκεν εις τους μεταγενεστέρους, διά του έργου αυτού, μίαν ιστορικήν σελίδα της νεωτέρας Ελλάδος.

Την σελίδα αυτήν, αναδημοσιεύοντες, πιστεύομεν ότι προσφέρομεν θετικήν υπηρεσίαν εις τους νεωτέρας ήλικίας Έλληνας, διά να γνωρίσουν μίαν άκόμη πτυχήν της ιστορίας μας των άρχων του αιώνος μας.

★

Η Έδρσις του Φοιτητικού αυτού σωματείου, άφηγείται ο Π. Τσιτσιλιας, καθ' ην στιγμήν ή Έλλάς είχε καταρρακωθεί εις τα θμματα του ξένου κόσμου, και σύσσωμος ή Έλληνική λαός διεπλέγετο από τον πόθον της Άνορθώσεως, άπετέλει: και άνάγκην, και καθήκον διά

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
«ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»
ΕΤΟΣ ΙΑΡΤΕΩΣ 1924
ΠΕΡΙΟΔΟΣ: Ε'
ΙΑΡΤΗΣ:
ΠΑΝΑΓ. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ:
(1879) 1924 — 1972
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΑΡΗΣ Π. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ
Κοζιναρά 18 - Κηφισιά
ΤΗΛ.: 8015.546 - 8017.969
Δι' αυτής Συντάξας:
ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΧΑΡΒΑΤΗΣ
ΤΑΤΟ-ΓΟΥ 49 - Κηφισιά
ΤΗΛ.: 8014.065
ΤΙΠΕΤΩΤΝΟΣ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ:
ΑΡΗΣ ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ
ΤΙΠΕΤΩΤΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:
ΒΕΡΑ Ι. ΚΟΡΙΔΗ
Άραχώδης 14 - 16 Άθήνα
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: «ΙΩΑΚΟΣ»
Άποστόλης 65 Άθήνα
ΤΗΛ.: 618.684
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
Εσωτερικόν:
ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡΧ. 200—
ΕΞΑΜΗΝΟΣ: ΔΡΧ. 150—
ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ
ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ:
ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡΧ. 500—
ΕΞΑΜΗΝΟΣ: ΔΡΧ. 300—
Εξωτερικόν:
ΓΕΝΙΚΟΣ: Δολλάρια 20 ΕΤΗΣΙΩΣ
(περιλαμβανομένης
αεροπορικής Άποστολής)
ΤΙΜΗ ΦΤΑΛΟΥ ΔΡΧ. 5.

ΞΕΝΟΙ
ΠΟΥ ΑΓΑΠΟΥΝ
ΤΟ ΝΗΣΙ

Ελάβαμεν και δημοσιεύομεν εύχαρίστως επιστολήν φίλου της Νήσου μας, άνευ σχολίων:

«Αγάπησα πολύ τα Κύθηρα. Με χάραν και συγκίνησαν πέρα την «Φωνή των Κυθήρων» και άφησα κάθε άλλη άσχολία, και πήρα να διαβάσω τα νέα των Κυθήρων, που τόσο άγάπησα και άγαπώ.

Αγαπώ τα Κύθηρα και τους Κυθηριώτες που ή φιλοξενία τους έχει επισκιάσει κάθε προηγούμενη στην σημερινή μας εποχή.

Πιστεύω άκράδαντα ότι θα την διατηρήσουν παρ' όλες τις τουριστικές εξελίξεις της εποχής μας.

Οι Κυθηριοί, την φιλοξενία, την έχουν δειτερη θρησκεία, είναι στην συνείδησί τους και δεν πρόκειται να την χάσουν από συμφέροντα. Θα το διαπιστώσει όποιος πατήση το πόδι του στο Νησί αυτό.

Αξίζει τον κόπο να το επισκεφθή κανείς, να απολαύσει τις ώραιες άκρογυαλίες, τα ώραία Μοναστήρια και τα γεμάτα από εύδιαστά χαμόκλαδα βουνά.

Ο γράφων, δεν είμαι Κυθηριός, αλλά είμαι λάτρης του Νησιού και κατέληξα το 1969 ως παραθεριστής σ' αυτό. Και έκτοτε παραθερίζω στο Διακόφι κάθε χρόνο.

Βέβαια υπάρχουν ελλείψεις όπως το φως, αλλά άποζημιώνεται από όλα τα άλλα.

Με χαρά περιμένο πάλι το καλοκαίρι.

Με χαίρετισμούς

Ευστάθιος Κάτσωνας

Ίνδου 8 - Άθήνα.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

την σπουδάζουσιν νεότητα. Διότι αυτή ήτο το φυτώριον των κυβερνητών της αύριον, και συνεπώς και υποχρέωσιν και συμφέρον είχε να καταβάλλη κάθε προσπάθειαν διά την επιτυχίαν του επαναστατικού κινήματος των αξιωματικών του στρατεύματος κατά της πολιτικής φαυλότητος και σαπίλας, και της κρατικής άποσυνθέσεως, ή οποία είχε παντού εξαπλωθή προκαλούσα θλιβεράς και άπαισιόδοξους σκέψεις διά το μέλλον της πατρίδος.

Αλλά, θα διερωτηθή κανείς: Πώς έφθασαν ή Έλλάς εις το σημειον αυτό της καταπτώσεώς της, ώστε να παραστή άνάγκη λαϊκοστρατιωτικής εξέγερσεως διά να σωθή;

Εις το ερώτημα αυτό πρέπει ν' απαντήσωμεν με σύντομον ιστορικήν επισκόπησιν της προεπαναστατικής περιόδου διότι εξ αυτής, κυρίως, θα μορφωθή άκριδής αντίληψις περί των αιτίων άτινα προεκάλεσαν την επανάστασιν του Γουδι και των κατόπιν γεγονότων.

Ένα των σπουδαιοτέρων αυτών γεγονότων υπήρξεν ο άτυχής πόλεμος του 1897 ό οποίος είχε δημιουργήσει μεγάλην άγωνίαν και ταραχήν εις την Έλλάδα.

(Συνεχίζεται)

ΜΑΣ ΕΣΤΑΛΗ ΕΚ ΚΥΘΗΡΩΝ ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΚΗ ΣΑΤΥΡΑ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΤΟ 2000 μ.Χ.

—Μαθές είπαν ότι θα γίνη Γηροκομείο στο Νησί. Ξαίρεις τίςτα;
—Ξαίρω! Έν θα γίνη τίςτα....

ΙΚΑΡΟΣ

ΒΙΒΛΙΑ — ΔΙΣΚΟΙ

ΒΟΥΛΗ 4, ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛ: 3225—152

ΕΚΔΡΟΜΑΙ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Έσωτερικού - Έξωτερικού

ΠΟΥΛΜΑΝ

48 - 42 - 30 θέσεων

ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

ΠΟΡΤΟ — ΧΕΛΙ

Σ Π Ε Τ Σ Ε Σ

σε τρεις ώρες εξ Άθηνών.

F I L TOURS-TRAVEL

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 91 — 93 ΗΜΙΟΡ.

ΤΗΛ. 623423 — 632770

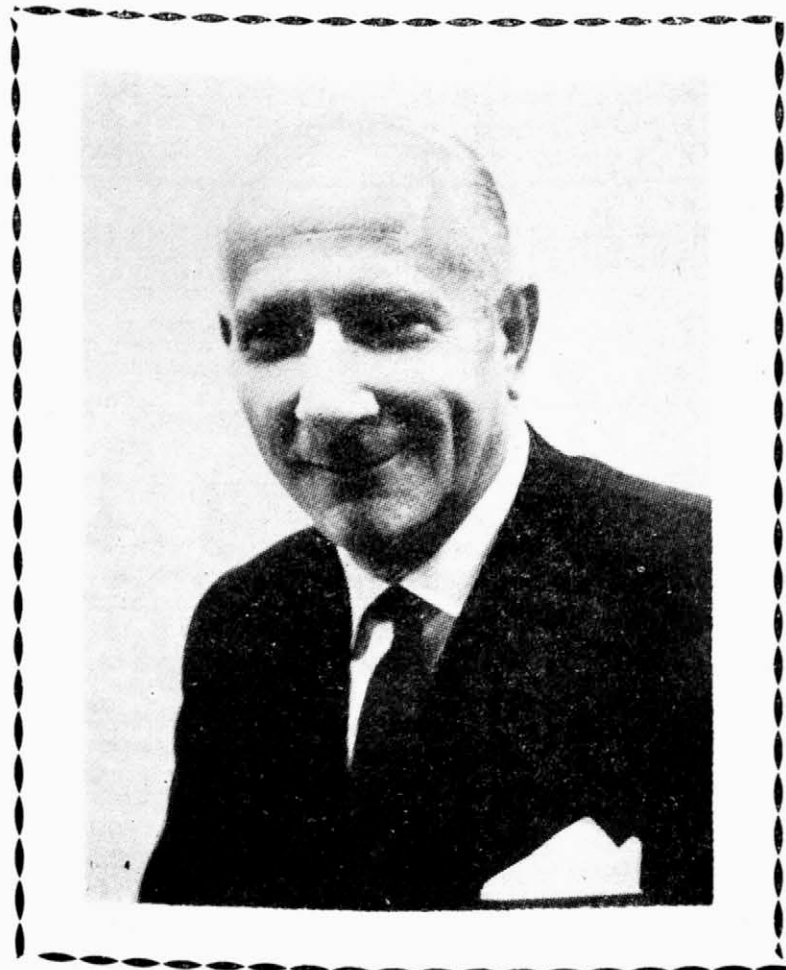
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝΤ. ΒΟΒΟΛΙΝΗΣ (1913-1970) ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ

Είς τὰς 10 Μαρτίου, συμπληροῦται τριετία ἀπὸ τοῦ ἀδοκίμου θανάτου ἐνὸς Μεγάλου Ἑλλήνου.

Ἐπερήφανος διὰ τὴν καταγωγὴν του, ἠγωνίσθη μὲ πάθος διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος του, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς, ἔχοντας δὲ σὰν γνώμονα καὶ ὁδηγὸ τῶν πράξεών του, τὸ ἀπλόον: «ἔσο ἄνθρωπος», ὁ Κωνσταντῖνος Βοβολίνης, συνέθεσεν μὲ τὰ ἔργα του τὸν ὀρισμὸ τοῦ «καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ» τῆς μορφῆς δηλονότι τοῦ ιδεώδους ἀνθρώπου τῶν ἀρχαίων προγόνων μας.

Ὁ Κωνσταντῖνος Βοβολίνης, δὲν ὑπῆρξεν ἀπλῶς ἓνας «κάποιος» εἰς τὸ Ἑθνικόν, τὸ Δημοσιογραφικόν καὶ τὸ Πολιτικόν στερέωμα τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος. Ὑπῆρξεν ὁ φορεὺς καὶ ὁ ἐκφραστὴς μιᾶς νέας νοοτροπίας καὶ συμπεριφορᾶς στὰ Διόμοσια πράγματα τοῦ τόπου μας, κατορθώνοντας νὰ φέρῃ τὸ Κράτος δίπλα στὸν ἀνώνυμο πολίτη, καὶ μαζί του νὰ ζήσῃ καὶ νὰ συζητήσῃ τὰ προβλήματα του καὶ γενικὰ τὴν κάθε προσπάθεια πού ἀμοιβαία θὰ ὁδηγοῦσε στὸ γενικώτερο καλὸ τῆς Πατρίδας μας.

Ὁ ἀδόκιμος καὶ πρόωρος θάνατός του, ἐπάνω στὴν ὥρα τῆς δημιουργίας του, ἀφῆσε ἀναμφισβήτητα πολλὰ κενά. Ἀλλὰ ἰδιαίτερα διὰ τοὺς Κυθηρίους ἡ ἀπώλειά του ἦταν πραγματικὴ «ἀπώλεια». Διότι ἀγαποῦσε τὸ Τσιρίγο. Τὸ νησί πού σὲ ὄρες κοινοβουλευτισμοῦ τὸν ἐτίμησε καὶ πού τὸν ἐβλεπε σὰν «δικό του ἄνθρωπο», καὶ στὸ ὅποιο ποτὲ δὲν εἶπε ὄχι, ὡσὰν τοῦ ἐξητήθη ὁ,τιδήποτε, εἴτε ὅταν κατεῖχε δημόσια ἀξιώματα, εἴτε ὅταν ἦταν ἓνας ἀπλὸς «δημοσιογράφος».

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ», ἀξιολογώντας τοὺς μετὰ τὸν πόλεμο, μὴ γηγενεῖς ἀντιπροσώπους τῶν Κυθίων, στὴν Ἑλληνικὴ Βουλὴ, τοποθετεῖ τὸν Κωνσταντῖνο Βοβολίνην στὴν κορυφὴ τῆς πυραμίδος τῶν ἐκροσώπων τῆς Νήσου καὶ εὐχεται ἵνα καὶ οἱ μελλοντικοὶ ἐκπρόσωποί της, ἔχουν ὡς φωνητικὸν ὁδηγὸν τὸν Κ. Βοβολίνην, τοῦ ὁποίου ἡ ἀγνότης, ὁ ἐνθουσιασμός ἀλλὰ ἰδίᾳ ὁ πατριωτισμός, θὰ παραμείνουν ἀνεξίτηλοι εἰς τὴν μνήμην, καὶ ὅσων τὸν ἐγνώρισαν ἀλλὰ καὶ ἐκείνων οἱ ὅποιοι θὰ τὸν γνωρίσουν ἐκ τῶν ἱστορικῶν κεμένων τῶν διαλαμβανόντων περὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς δράσεώς του.

**ΚΥΘΗΡΙΟΙ
Ἡ ΝΗΣΟΣ ΕἶΝΑΙ ΜΙΑ
ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΣ ΚΑΙ ΦΘΙΝΟΥΣΑ
ΑΠΟ ΕΣΑΣ ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ
Ἡ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΗΣ**

**ΚΥΘΗΡΙΟΙ
ΣΩΣΑΤΕ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΦΑΝΙΣΜΟΝ
ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΘΗΤΕ
ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ
Ἡ Γῆ ΣΑΣ
ΑΙ ΠΑΤΡΙΚΑΙ ΣΑΣ ΟΙΚΙΑΙ
ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΣΑΣ**

ΤΑ ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΑ ΠΑΛΙΝ Εἰς ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Παρὰ τὰς συντόνους ἐνεργείας τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Λογοτέχνων, τὰ «ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΑ», τὸ γραφικὸ νησί, τὸ ὁποῖον εἶχε παραχωρηθῇ εἰς αὐτοὺς πρὸ εἰκοσαετίας, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, διὰ τοῦ ἀπὸ 26-1-73 Β. Δ. δημοσιευθέντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ὅλη ὑπόθεσις τῆς παραχωρήσεως (πωλήσεως) τῆς νήσου εἰς τοὺς Λογοτέχνους, ἐνέκλειεν ἐξ ὑπαρχῆς μίαν κάποιαν ρομαντικὴν πρόθεσιν, ἐκφραστὴς τῆς ὁποίας θὰ ἦτο ἡ ἀνέγερσις ἐπὶ τῆς μικρᾶς νήσου καταλλήλων λιτῶν καταλυμμάτων, εἰς τὰ ὁποία θὰ εὕρισκον καταφυγόν, πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ περισυλλογὴν, πνευματικοὶ ἄνθρωποι ἐξ ὅλων τῶν Ἑπεύρων.

Εἶναι γνωστὸν ὅμως, ὅτι οἱ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς πνευματικοὶ ἄνθρωποι, πλὴν ἐξαιρέσεων τινῶν, εἶναι τωχοὶ καὶ δὲν ἔχουν τὰς δυνατότητας νὰ ἀνταποκριθῶν εἰς δαπάνας οἰκοδομῆσεως πνευματικῆς στέγης. Ἀφ' ἐτέρου, ἡ πατρίς μας, διανύουσα περίοδον Βιομηχανικῆς καὶ Ἑμπορικῆς ἀναπτύξεως, δυσκόλως ἐρχεται ἀρωγὴ εἰς παρόμοια ἔργα μακρᾶς πνοῆς, πρὸς τὸ παρόν.

Κατόπιν τούτου, καὶ δεδομένου ὅτι παρήλθον «ἔπρακτοι» αἱ δοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Κράτους πρὸς τὸν Σ. Ε. Λ. προθεσμίας ἀξιοποιήσεως τῶν Μακρυκυθίων, ἀπεφασίσθη ὁ «ἐπαναπατρισμός» των, μὲ ἀποτελέσματα νὰ ἐξεργηθῇ ὁ Σ. Ε. Λ. καὶ διὰ πολλῶν καὶ ποικίλων διαδημάτων πρὸς ἀρμοδίους καὶ μὴ, νὰ ζητᾷ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ Β. Διατάγματος.

Ἐρωτᾶται. Ἐὰν τὸ Κράτος ἀποφασίσῃ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ Β. Δ. καὶ ἐπιστρέψῃ τὴν Νήσον εἰς τοὺς Λογοτέχνους, εἶναι οὗτοι εἰς θέσιν νὰ τηρήσουν τοὺς τετηρημένους ἔργους, καὶ ἐντὸς τακτοῦ χρόνου νὰ οἰκοδομήσουν ὑποτυπώδη ἔστω κτίσματα, ἵκανὰ νὰ φιλοξενήσουν Ἑλλήνας καὶ ξένους πνευματικούς ἀνθρώπους; Ποιὸν τὸ ἀμφιβάλλομεν. Ὁχι. διότι δὲν ὑπάρχουν τὰ μέσα.

Καθ' ἡμᾶς, δύο τινὲς εἶναι δυνατόν νὰ γίνωμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἡ νὰ ἀνακαλέσῃ τὸ Κράτος τὴν ἀπόφασίν του καὶ νὰ βοηθήσῃ οικονομικῶς τὸν Σ. Ε. Λ. ὥστε νὰ κάμῃ τὸ πρῶτον βήμα ἀξιοποιήσεως τῆς Νήσου, διὰ τῆς ἀνεγέρσεως ἀριθμοῦ τινὸς κτισμάτων, ἱκανῶν νὰ στεγάσουν μίαν πρώτην ομάδα διανοουμένων, ἢ νὰ παραχωρήσῃ τὰ «ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΑ» εἰς ὁμάδα ἀτόμων τὰ ὁποία, διὰ συμβατικῆς πολυετοῦς ὑποχρεώσεως, θὰ ἀνελάμβανον τὴν δημιουργίαν εἰς αὐτὰ προτύπου τουριστικοῦ οἰκισμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ εἶχον προτεραιότητα διαμονῆς, οἱ ὑπὸ τοῦ Σ. Ε. Λ. ὑποδεικνυόμενοι Ἑλλήνες καὶ ξένοι λογοτέχναι.

Μία ἀκόμη λύσις, καὶ ἡ πλέον εὐκόλος, εἶναι νὰ παραμείνουν τὰ Μακρυκυθῆρα ὡς ἔχουν σήμερον καὶ νὰ ἀναμείνουν ἐν καιρῷ τὸν Μακρήναν των.

Δὲν θὰ λάβωμεν θέσιν ἐπὶ τοῦ θέματος, διότι τὸ ἐρώτημα ἐξακολουθεῖ νὰ ὀφίσταται.

Εἶναι δυνατόν ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος εἶτε τὸ Κράτος εἴτε ὁ Σ. Ε. Λ. νὰ πραγματοποιήσουν ὅσα δὲν ἔγιναν ἐντὸς μιᾶς ὁλοκληρουμένης εἰκοσαετίας;

★

Ο ΕΘΝΕΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

Εἰς τὰς 24 Μαρτίου, θὰ γίνῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Κίγγκ-Τζώρτζ» Ἀθηνῶν, ὁ ἐτήσιος χορὸς τοῦ Κυθηραίου Συνδέσμου Ἀθηνῶν.

Οἱ ἔχοντες τὴν ὀργανωτικὴν του ἐπιμέλειαν, καταβάλλουν φιλοτίμους προσπάθειάς ὥστε νὰ ἐφαρμόσουν εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τὸ ρητὸν «κάθε ἐφέτος καὶ καλύτερα».

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΠΟΣΑΦΗΝΙΣΙΣ

Λυπούμεθα, διότι ἐνδεχομένως θὰ δυσανεστήσωμεν φίλους τινὰς ἐν τῇ Νήσῳ, ἀνακοινώντας πρὸς αὐτοὺς, ὅτι ἀρνούμεθα νὰ δεχθῶμεν ὑποδείξεις ὡς πρὸς τὴν γραμμὴν τῆς ἐφημερίδος μας, ἢ πιέσεις ὅπως ὑποστηρίξωμεν τὸ ἄλφα θέμα ἢ κατηγορήσωμεν τὸ βῆτα.

Ἐπαναλαμβάνομεν, ἡ γραμμὴ τῆς ἐφημερίδος εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ ἀμετακίνητος.

Ἡ Νήσος δὲν εἶναι κτήμα οὐδενός. Ἀνήκει εἰς ὅλους ἐξ ἴσου. Καὶ εἰς τοὺς εἰς τὰ Κύθηρα διαβιούντας καὶ εἰς τοὺς ἐν τῇ ἐξωτερικῇ.

Τὰ προβλήματα τῆς εἶναι ἀλληλένδετα μὲ τὴν ὑπαρξίν της. Προέχει ἡ σωτηρία τῆς ἐκ τοῦ ἀφανισμοῦ καὶ οὐχὶ ὁ ἀφανισμός της λόγω «μικροσυμφερόντων».

Ἀπαξ διὰ παντός καὶ πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων, τὴν «ΦΩΝΗΝ» ἐνδιαφέρει ἡ Νήσος. Ὁχι τὰ πρόσωπα!.....

★

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΟΛΕΩΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΛΑΓΙΑΣ

Ὡς γνωστὸν, ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐκκρεμεῖ ἡ δημοσίευσις εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ σχεδίου πόλεως τῆς Ἀγίας Πελαγίας, μὲ ἀποτελέσματα νὰ ἔχῃ ἀνασταλῇ πᾶσα οἰκοδομικὴ δραστηριότης.

Ἡ ἔρευνα τὴν ὁποίαν διεξήγαγεν ἡ «Φ. τ. Κ.», ἐπὶ τοῦ θέματος, ἀπέδειξε ὅτι ὑπάρχει σημαντικὴ μερὶς κτηματιῶν τῆς περιοχῆς, ἡ ὁποία ἀντιδρᾷ εἰς τὴν λύσιν του.

Νομίζομεν, ὅτι θὰ ἔπρεπε ἢ νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ Σχεδίου καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ τροποποιηθῇ τοῦτο, βάσει γεωτέρων δεδομένων ἱκανοποιούντων τὸ σύνολον τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς περιοχῆς, ὥστε ἐν τῷ μεταξὺ νὰ δυνήθουν νὰ οἰκοδομήσουν ὅσοι τὸ ἐπιθυμοῦν ἢ νὰ ἀποσυρθῇ τὸ Σχῆμα καὶ νὰ συνταχθῇ ἐξ ἀρχῆς νέον τοιοῦτον.

Ἡ ὑφισταμένη πάντως ἐκκρεμότης, ἐπιβάλλεται νὰ λήξῃ τὸ ταχύτερον. Διότι ἀσφαλῶς, δὲν εἶναι καὶ εὐχάριστον νὰ ἐπιρρίπτεται ἡ εὐθύνη εἰς ἄτομα ἔχοντα σχέσιν μὲ τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν.

★

Ἡ ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΤΩΝ Δ. ΕΡΓΩΝ Εἰς ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ

Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι μᾶς ἐρωτοῦν, διατί δὲν γίνεται παραλαβὴ ὑπὸ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας, τῶν ἀπὸ διετίας ἐκτελεσθέντων ἔργων.

Ἐρωτῶμεν καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν σειράν μας: Μήπως ἔχουν μείνει ἡμιτελῆ ἔργα καὶ οἱ ἀνάδοχοι ἐργολάβοι, διότι ἔχουν ἄλλαχθῇ ὑποχρεώσεις, τὰ ἔχουν λησμονήσει;

ΑΚΟΥΣΟΝ - ΑΚΟΥΣΟΝ!!

Ἄλλο πάλι καὶ τοῦτο, πού ἐφθάσε μέχρις ἡμῶν καὶ πού δυστυχῶς φαίνεται νὰ εἶναι ἀληθές.

Σὲ εἰκονίσματα προσκυνημάτων, εὐρέθησαν σημειώματα Ἀγίων, καλοῦντα τοὺς προσκυνητὰς εἰς τέλει λειτουργίαν, διότι οἱ Χριστιανοὶ ἐληρμήνησαν τὰς ἔναντι αὐτῶν ὑποχρεώσεις των.

Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν ὁ Ἅγιος Νεκτάριος ἢ ὁ Ἅγιος Μάμας, (μεγάλη ἢ χάρη τους), γράφουν μὲ μολύδι, ἢ μὲ στυλὸ διαρκείας, ἐκεῖνο ὅμως πού εἶναι βέβαιον, εἶναι ὅτι ὁ Ἅγιος Βασίλειος πού ὡς γνωστὸν κρατᾷ «κόλλα καὶ χαρτί, -χαρτί καὶ καλαμάρι», εὐχαρίστως θὰ τὰ πετοῦσε στὸ κεφάλι τοῦ ἀσεβοῦς, ὁ ὁποῖος ἀπετόλμησε μίαν τοιαύτην πράξιν.

★

ΜΗΧΑΝΑΚΙΑ

Ἐπαίρονται τινές, διότι εἰς τὴν Νήσον κυκλοφοροῦν περὶ τὴν 750 «μηχανάκια», δηλαδὴ δίκυκλα - τρίκυκλα, ἀποκαλούμενα εἰς τὴν δημοτικὴν «σκοτοῦρες». Πράγμα, λέγουσι, τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Νήσος συμβαδίζει πρὸς τὸν ρυθμὸν προόδου τῆς ἐποχῆς μας.

Συμφωνοῦμεν, πρὸς τὴν ἀποψιν τοῦ νὰ παρακολουθῇ τὸ Νησί τὸν μηχανοκίνητον πολιτισμὸν μας, προκειμένου νὰ ἐξυπηρετηθῇ καὶ αὐτὸ καὶ οἱ κάτοικοί του, ποικιλοτρόπως.

Εἴμεθα ὅμως ἐπιφυλακτικοί, περὶ τοῦ κατὰ πόσον οἱ ὁδηγούντες αὐτὰ, «φρενάρουν» ἐγκαίρως ἐνὶ πόνῳ τῶν πάσης φύσεως ἐμποδίων, ὥστε νὰ μὴ καταλήγουν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τὸ ὁποῖον κατὰ κύριον λόγον νοσηλεύει κατὰ γματα ἐκ «μηχανακίων».

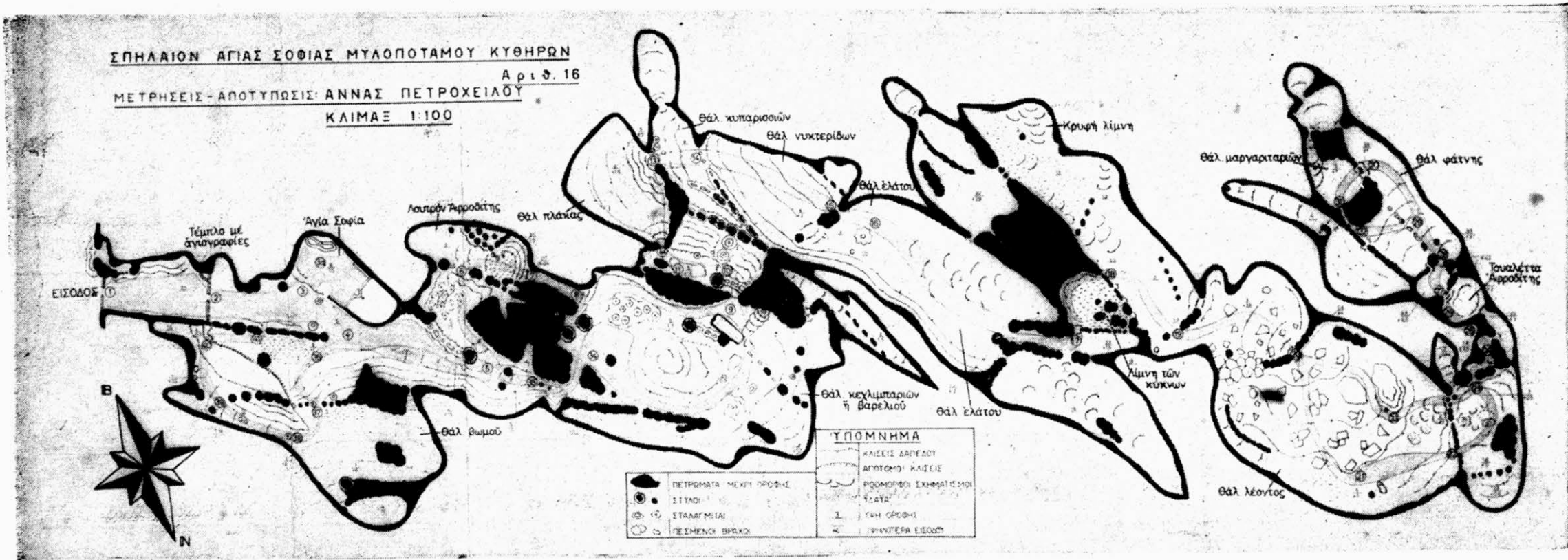
ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

Εἰς ΤΑ ΠΡΟΣΕΧΗ ΜΑΣ ΦΥΛΛΑ

- ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ
- ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΠΟΤΑΜΟΥ
- Ἡ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ
- ΤΑ ΙΕΡΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ
- ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΟΙΝΟΤΑΡΧΩΝ
- Ἡ ΕΓΧΩΡΙΟΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ
- ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
- ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ-Ι-ΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ
- ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ
- Ἡ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ
- ΟΙ ΑΠΟΔΗΜΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ Εἰς ΤΑΣ ΕΡΑΝΙΚΑΣ ΠΑΓΙΔΑΣ
- ΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ
- ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ
- ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΚΑΙ ΠΛΕΙΣΤΑ ΑΛΛΑ ΘΕΜΑΤΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΟΥΣ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ

Υπό ΑΝΝΑΣ Ι. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ:
Προέδρου Έλληνικής Σπηλαιολογικής Έταιρείας

Συνεχίζουσα την παράδοσιν του προύρωσ απολεσθέντος σκύζου της 'Ιωάννου, ή καθ' όλα αξία και ανωτέρας πνευματικότητας έριτίμης Κυρία 'Αννα Πετροχειλίου, τιμά δια του κατωτέρω άρθρου της την «ΦΩΝΗΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ» και κατά προέκτασιν τους άπανταχού Κυθηρείους, δίδουσα μετ' ιδιαιδύσης γλαφυρότητος, μίαν περιγραφικήν εικόνα του Σπηλαίου της 'Αγίας Σοφίας Μυλοποτάμου.

Τό άρθρον αυτό, της και Προέδρου της Έλληνικής Σπηλαιολογικής Έταιρείας, άποκτά ιδιαίτερον ενδιαφέρον, διότι έγγραφε από τον άνθρωπον, ό οποίος πέραν της εξερευνησεως του έν λόγω σπηλαίου, όνοματόθετησεν και τή διάφορα σημεία αυτού, άποδείξασα ότι εκτός του καθαρώς επιστημονικού έργου τό όποιον άπετέλεσεν, έδωσεν εις τή έπι μέρους έσωτερικά τμήματα, του σπηλαίου, όνομασίαις, αί όποιαι έναρμονίζονται άπολύτως πρός τον ρομαντικόν έντως χώρον τον όποιον έχρησιμοποίη: ή Κυθηρεία 'Αφροδίτη, ως καταφύγιόν της.

Ο άνθρωπος από την εμφάνισή του στην γή έδειξε διαθέσεις θαυμασμού και λατρείας, για όλα τή φυσικά φαινόμενα, των όποιων την ύπαρξιν δέν μπορούσε να έρμηνεύσει με τό μη άνεπτυγμένο ακόμη μυαλό του.

Η πρώτη του κατοικία ύπηρεζαν τή σπήλαια. Στην αρχή χρησιμοποίησε τή μικρά κοιλώματα, γιατί ό φόβος του άγνωστου στή μεγάλα σπήλαια, τον έμποδίζε να εισχωρήσει στο έσωτερικό τους.

Σιγά - σιγά ξεθάρρεψε και προχώρησε πρός τή βαθύτερα τμήματά τους — μετά την άνακάλυψή της φωτιάς για φωτισμό — και έμεινε έκθαμβος μπροστά στή πύρινα όμοιώματα έξωτικων ανθρώπων μορφών, ζώων και λουλουδιών, έξουκειώθηκε μ' αυτά, δέν τή κατέστρεψε, όπως πολύ συχνά συμβαίνει σήμερα, άλλ' αντίθετα τή θεώρησε σαν άνώτερα όντα και τή λάτρεψε για θεότητες.

Με την πάροδο του χρόνου τό μυαλό του άναπτύσσονταν. Έτσι κατόρθωσε, σιγά - σιγά, κατασκευάζοντας έργαλεία να απολαμβάνη τή αγαθά, πού του προσέφερε ή γή, για τήν καλύτερη διαβίωσή του, να άποκτήσει συνήθειες και να ξεκαθαρίσει τής προτιμήσεις του, τίς όποιες εξέφραζε, είτε χαράζοντάς τις σε δράχους κοντά στή σπήλαια, είτε στή οικόματα των σπηλαίων.

Αργότερα όταν άνακάλυψε τή χρώματα (μαύρο - κόκκινο - κίτρινο - άσπρο), γέμισε τή χαράγματα με χρώμα, ή ζωγράφισε κατ' εὐθείαν, χωρίς λαξεύματα. Πολλά άπ' αυτά είναι σωστά άριστουργήματα τέχνης.

Τήν πρωτόγονή εποχή, τήν Παλαιολιθική, με όλες τίς ύποδιαίρεσεις της, τήν διαδέχθηκε ή Νεολιθική με συνεχή πρόοδο στή διαβίωση και καλλιτεχνική άπόδοση του ανθρώπου. Έτσι έχομε εκτός από τίς θαυμάσιες δραχογραφίες, τή έργα με πηλό και ύστερα με μέταλλο: άγγεια, έργαλεία κοσμήματα. Βελτίωσε τήν κατοικία του κατασκευάζοντας κτιστές καλύδες, αλλά δέν εγκατέλειψε τή σπήλαια σαν τόπους λατρείας.

Στήν Έλλαδική εποχή, πού άκολούθησε, (Μινωική - Μυκηναϊκή) διαπιστώνουμε άνωματώδη πολιτιστική άνάπτυξη. 'Αλλά, άν και οίκοδομή-

θηκαν σ' αυτές τίς εποχές παλάτια και ναοί, ή πρωτόγονή παράδοση τής λατρείας θεοτήτων μέσα σε σπήλαια συνεχίστηκε. Έτσι έχομε τή Πάνεια, τή Νυμφαία, κλπ., πού μέσα σ' αυτά έκτελούσαν σε ώρισμένες εποχές του χρόνου θρησκευτικές τελετές, για τον τιμώντα θεό.

'Αλλά ή λατρεία μέσα στή σπήλαια συνεχίζεται και στους χριστιανικούς χρόνους.

Σε πολλά σπήλαια σ' όλη τήν Έλλάδα έχομε κτισθεί εκκλησίες, πού προσελκύουν χιλιάδες προσκυνητών κατά τήν επέτειο της μνήμης του τιμώντου αγίου τους. 'Ιδιαίτερα στήν Κρήτη και τή Κύθηρα. Στή Κύθηρα δέν ύπάρχει ούτε έ να σπήλαιο, μικρό ή μεγάλο, χωρίς να στεγάσει κάποιον άγιο. Ένα άπ' αυτά — τό μεγαλύτερο — τό σπήλαιο της 'Αγίας Σοφίας στο Μυλοποτάμο, θά μάς άπασχολήσει σήμερα.

—Σ' ένα γοαφική δράχμο έξώστη, στή Δυτική πονάλια του νησιού, σε κατακόρυφο ύψος, πού ξεπερνά τή 50 μ., πάνω άπό τή θάλασσα, βρίσκεται ή είσοδός του.

Η θέα πρός τή πέλαγος και τίς πλαίνες καταπόσινες λαγκαδιές είναι: καταπληκτική.

Η δύση με τή χιλιάδες χρώματα, θά μείνη χαραγμένη βαθειά στή μνήμη. Είναι ή ώρα, πού ξεχάσας σ' όνειρο και φαντασία. "Οχι μονάχα δέν πρόκειται να τή ξεχάσας ποτέ, αλλά πάντα να τή νοσταλγής, και ικανοποιηθεί με τή σκέψη, ότι κάποτε θά ξαναπιά, για να ξαναζήσης τ' όνειρο...

Μία κυκλιδωτή πόρτα μαρτυρεί τήν είσοδο του σπηλαίου.

Ένας ώραιος θούλος τό συνδέει με τή χριστιανική λατρεία.

Λένε, ...πώς σ' αυτό μέσα έζησε χρόνια ή 'Αγία Σοφία... Μέσα σ' αυτό πέθανε...

Τό σώμα της δρέθηκε στο έάθος του πρώτου προδόμου, κοντά

σε θυσιαστήριο, πού μόνο τή έχνη του σώζονται σήμερα.

Οι χριστιανοί του νησιού, για να τιμήσουν τή μνήμη της διάλεξαν μία γραφική και ύποβλητική γωνιά, 20 μέτρα από μέσα από τήν είσοδο του σπηλαίου και έχτισαν τό 1785 ένα άπέριττο εκκλησάκι, όπως άποδείχνει ή λαξευμένη χρονολογία.

Οι παγερές, στή πραγματικότητα όγκώδεις κολώνες και σταλακτίτες, πού τό περιστοιχίζουν προστατευτικά, λές και είναι μία πελώρια, στοργική, ζεστή, μητρική άγκαλιά. Πόσο σε έπηρεάζει ή ύπαρξή του, πού τό άνακαλύπτεις ύστερα από τό διάβα της πόρτας του... 'Τέμπλου».

Αυτό βρίσκεται 10 μέτρα μετά τήν είσοδο του σπηλαίου και καταλαμβάνει όλο τό πλάτος του διαδρόμου του. Καλύπτεται από θαυμάσιες τέχνες νοπογραφίες άγίων, του 18ου αιώνα, πού σ' άσπώνουν έκστατικό. 'Αλλά και τί δέος σε καταλαμβάνει, όταν μπαίνοντας μετά στο εκκλησάκι άντικρύξεις και εκεί θαυμάσιες νοπογραφίες της ίδιας τέχνης — και έπονής...

Και σκέπτεσαι... πόσο μεγάλη ήταν ή εύλάβεια των ανθρώπων της εποχής εκείνης, πού παρά τίς δύσκολες συνθήκες, βαδίζοντας σε μόλις διακρινόμενο άπόκρημνο μονοπάτι, μετέφεραν τή ύλικά στο σπήλαιο, για να κτίσουν και να διακοσμήσουν τό εκκλησάκι, για να προσκυνούν τήν άγία;

Και σήμερα στήν επέτειο της μνήμης της συγκεντρώνονται εκατοντάδες προσκυνητάι, αλλά οι συνθήκες είναι πολύ διαφορετικές...

Η μία εκκλησία διαδέχεται τήν άλλη... Παρ' όλο, πού ή θρησκευτική εκδήλωσ ητου ανθρώπου σ' έχει πολύ έπηρεάσει, δέν μπορείς να μείνης άσυγκίνητος μπροστά στή δημιουργήματα της φύσης, πού άντικρύξεις γύρω σου.

Τι ύπομονή χρειάστηκε αλήθεια για να φτιάξη αυτή τή κομφοτεχνήματα, και να στολίσουν τό περιβάλλον, πού θυμίζει παραμυθένια παλάτια...

Οι εξερευνηταί του Γιάννης και 'Αννα Πετροχειλίου έπηρεασμένοι από τό άσύλληπτο θέαμα, φαντάστηκαν ότι αυτό θά είναι τό ένδιαίτημα της 'Κυθαίρειας 'Αφροδίτης... γι' αυτό ώρισμένα χαρακτηριστικά τμήματα του σπηλαίου συνδέονται με τ' όνομά της.

Δεξιά από τό εκκλησάκι και πίσω από ώραιότατους στύλους, πού σχηματίζουν τοίχο, ό πολύ άνηφορικός θάλαμος του 'Βωμού» καθρεπτίζει τον θαυμάσιο διάκοσμό του, στή νε-

ρά της 'Γραφικής λίμνης», πού βρίσκεται στή βάση του.

'Αριστερά από τό εκκλησάκι, άλλος θάλαμος, πού άμυλλάται σε όμορφα με τον πρώτο, έχει στο τέλος του τό... «λουτρό της 'Αφροδίτης». Είναι μία λιμνούλα περιστοιχισμένη με ώραιότατες κατάλευκες κολώνες και άλλο σταλακτιτικό διάκοσμο, πού μόνο θεές ταιριάζει να λούζονται σ' αυτήν.

Η έπιβλητική διακόσμηση του επόμενου θαλάμου, σε κρατά άφωνο για άρκετή ώρα.

Ο 'Κεχλιμπαρένιος καταρράχτης» στον άριστερό τοίχο του, έχει δώσει τ' όνομά του σ' αυτό τό θάλαμο.

Σειρές από δαντελωτές κολώνες τον χωρίζουν από τον επόμενο θάλαμο των 'Κυπαρισσιών».

Έδω σε πιάνει δέος να δλέπης αυτά τή πανύψηλα όμοιώματα των κυπαρισσιών, πού χρειάστηκαν άρκετές δεκάδες αιώνων δουλειάς, για τή δημιουργία τους.

Τι... ύπομονή...

Στον επόμενο θάλαμο των 'Νυκτερίδων» έχομε εγκατασταθεί αυτά τή τρογλόφυλα. Φαίνεται ότι ξερουν να έκτιμούν τίς κουφές φυσικές όμορφίες. Ξεδιψούν από τή νερά της 'Λίμνης των Κύκνων». Πόσο μοιάζουν με κύκνους οι μικροί σταλακτίτες, πού ξεπηδούν από τή νερά της λιμνούλας, πού τήν πλαισιώνουν πολύχρωμες κολώνες!...

Για αντίθεση παρεμβάλλεται ό 'Θάλαμος του λέοντος», με όγκόλι-

θους στο δάπεδό του. Τό τέλος του όμως σε άποζημιώνει. 'Ανάμεσα σε άλλους, ένας μεγάλος σταλακτίτης, μοιάζει καταπληκτικά με έλέφαντα, πού στή ράχη του κάθεται άναπαυτικά κώτατα και υπερέφανα ένα λιοντάρι. 'Εμπρός σε τέτοια δημιουργήματα ή φαντασία είναι δικαιολογημένη να όργιάσει.

Περνώντας άνάμεσα από λεπτές δαντελωτές κολώνες και στενά περάσματα φθάνεις στήν 'Τουαλέτα της 'Αφροδίτης», με τό καταπληκτικότατο δημιούργημα της φύσης τό «νιπτήρα» της. Είναι μία λεκάνη δουλεμένη με τόση καλλιτεχνική διάθεση, πού δε θά μπορούσε κανένας καλλιτέχνης να διανοηθή να τή φτιάξει. Τήν προστατεύει ό περιορισμένος χώρος πού βρίσκεται.

Ποιος να φαντασθή ότι περνώντας από στενό και άνηφορικό περάσμα, πού βρίσκεται στο τέλος της 'Τουαλέτας» της 'Αφροδίτης» θά ύπηρεχαν και άλλοι διάδρομοι και θάλαμοι με πανύψηλες όροφές και θαυμάσια διάκοσμο;

Και ποιος μπορούσε ακόμη να φαντασθή, ότι ό τελευταίος θάλαμος του σπηλαίου, εκτός από τον παραμυθένιο διάκοσμό του στήν όροφή και τούς τοίχους, θά ήταν τό δάπεδό του ψηφιδωτό και κατάλευκο σαν συγκολλημένα μαργαριτάρια;

Έδω φαίνεται να άποσύρθηκε ή 'Αφροδίτη, για να θρηνηση τό χαμό του 'Αδωνη και... πέφτοντας τή δάκρυά της στο δάπεδο έγιναν μαργαριτάρια και τό κάλυψαν όλούθε...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Π. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ Ο.Ρ.Λ.

Σουλίου 4 — 'Αθήναι.

ΤΗΛ. 621-001

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ 5-8 Μ.Μ.

ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΣΕΧΗ ΜΑΣ ΦΥΛΛΑ

- ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ
- ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΠΟΤΑΜΟΥ
- Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ
- ΤΑ ΙΕΡΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ
- Η ΕΓΧΩΡΙΟΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ
- ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
- ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ-Ι-ΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ
- ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ
- Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ
- ΟΙ ΑΠΟΔΗΜΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΡΑΝΙΚΑΣ ΠΑΓΙΔΑΣ
- ΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ
- ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ
- ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΚΑΙ ΠΛΕΙΣΤΑ ΑΛΛΑ ΘΕΜΑΤΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΟΥΣ

ΙΚΑΡΟΣ
ΒΙΒΛΙΑ — ΔΙΣΚΟΙ

ΒΟΥΛΗΣ 4, ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛ: 3225-152

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Του Διευθυντού Συντάξεως ΓΙΑΝΝΗ Δ. ΧΑΡΒΑΤΗ

Ένας μεγάλος Έθνικός Σταθμός μας καλεί κάθε χρόνο, να στρέψουμε τη σκέψη μας, στις σημνές και ήρωικές μορφές αυτών, που αγωνίστηκαν τον σκληρότερο και ευγενικότερο αγώνα. Τον αγώνα της θυσίας, για να έχουν οι απόγονοί τους, το θείο δώρο της ελευθερίας. Ο Μεγάλος Σταθμός της Επανάστασης του Γένους. Το 1821.

Τις ημέρες αυτές, που μια θριαμβευτική ιαχή, δίνει τους αιθέρες, απ' άκρη σ' άκρη, τις ημέρες αυτές, που δίνει την ψυχή μας, μια λέξη — δέηση, μια λέξη — ύμνος, ή λέξη ΕΛΛΑΔΑ, ως στείλουμε τη σκέψη μας πίσω στα περασμένα τ' χρόνια, όταν στις 8 το πρωί της 29ης Μαΐου του 1453, ημέρα Τρίτη, αντήχησε σαν φριχτός εφιάλτης, επάνω στις επάλξεις της Κωνσταντινούπολης, της πρωτεύουσας του Έλληνικού Έθνους, του Βυζαντίου, η άπαυσα και φοβερή κραυγή: «Η πόλις έάλω». Πενήντα δύο ημέρες την πολιορκούσαν οι Βάρβαροι. Οι Έλληνες υπερασπίζονται της πολέμηςαν γενναία, αλλά μάταια. Ο Κωνσταντίνος, τελευταίος Αυτοκράτωρ, έπεσε μαχόμενος και η πόλις λεηλατήθηκε και κατεστράφη. Από τότε και επί τετρακόσια χρόνια, δάστησαν τα δεινά των Ελλήνων, μέχρι την ημέρα που έφτασε το πλήρωμα του χρόνου. Έφτασε η Μεγάλη Ημέρα, που σώσωμο το Γένος, έξεσηκώθηκε και ζήτησε την λύτρωσή του απ' το θάρστρο ζυγού.

Η αλήθεια είναι πως δεν έλειψε ποτέ απ' τους σκλάβους, ή έλλιπα και η φλόγα της ελευθερίας. Ούτε

και η Πίστη, για την αποτίναξη του βαρβαρικού ζυγού.

Από την επομένη, άκομή, της Αλώσεως, ή λαϊκή Μούσα, αποτύπωσε σ' ένα τραγούδι την ψυχή του Έλληνοεαυτού. Σ' ένα τραγούδι, που έσάλπιζε τα δικαιώματα και τις έλπίδες των Ελλήνων.

«Σώπασε, κυρά Δέσποινα, μην κλαίς και μη δακρύξεις Πάλε με χρόνια με καιρούς, πάλε δικά μας θάνα».

Έτσι, μετά από τετρακόσια χρόνια σκλαβιάς και πρό έκατον πενήντα έτών, από τα χείλη του Παλαιών Πατρών Γερμανού, έφάλη εις την Μονή της Αγίας Λαύρας, το «Αναστήτωσαν οι Έλληνες», όταν μετά την θεία λειτουργία, μετέλαβε των Αχράντων, τα παλληκάρια του και τα έκάλεσε να όρκιστούν, στο παραπέτασμα της Ξωραίας Πύλης, τον αιώνιο όρκο της ζωής ή του θανάτου.

Το κήρυγμά του έγινε Ασραπή και Φλόγα, έγινε Προσευχή και Αγίος Ένθουσιασμός.

Στη φωνή του Ίερωμένου άπαντούν, ο Διάκος απ' την Αλαμάνα, ο Κολοκοτρώνης απ' το Βαλτέτσι, απ' την Αράχωβα ο Καραϊσκάκης και από τα κύματα του Αιγαίου ο Μιαούλης, ο Κανάρης και ο Πιπτός.

Μιά χούφτα δούλοι έτόλμησαν να ύψωσουν το άνάστημά τους, έναντιον μιας μεγάλης και κραταιάς αυτοκρατορίας.

Επτά δλόκληρα χρόνια, έγέμισαν, οι τραγικοί σκλάβοι, τη γή και τη θάλασσα, με δόξα και δλοκαυτώματα.

Ο κόσμος δρέθηκε ξαφνικά, θαμ-

πωμένος, στην άνάσταση ενός λαού λησμονημένου. Ένός λαού που τον θεωρούσαν νεκρό και που τώρα φώτιζε τον ούρανό της Ανατολής, με την πιο εξαίσια πυρκαϊά, που άναψε ποτέ. Με την πυρκαϊά, που άναψε ο πυρπολητής Κανάρης και με τη φλόγα των Ελευθέρων Πολιορκημένων.

Επτά χρόνια πάλαψαν. Με το τελευταίο καρποφίλι, με το τελευταίο γιαταγάκι, που τους έμεινε, ώσπου, στο τέλος, το Σίδερο και ή Βία υπεράγαν από την Πίστη και την Ψυχή. Την Έλληνική Ψυχή.

★

Σ' ένα ταπεινό κτίριο, στην Ε-πίδαυρο, όπου έγινε ή πρώτη Συνέλευση των ελευθέρων Ελλήνων, διαβαζόταν αυτή ή Διακήρυξη, προς δλόκληρη την άνθρωπότητα, διακήρυξη, που στις λίγες γραμμές της κλείνει την πάλη τεσσάρων αιώνων για την Έλευθερία:

«Έν όνόματι της άνίας και άδαιορέτου Τοιάδος, το Έλληνικόν Έθνος, το υπό την φοικώδη θωμανικήν δυναστείαν, μη δυνάμενον να ώέρη τον βασύτατον ζυγό της τυραννίας, κρούττει σήμερα, δια των νυνίμων Προαστατών του, ένώπιον Θεού και άνθρωπών την άνεξαρτησίαν και έλευθερίαν του». Κανένα Έθνος δεν πλήρωσε βαρύτερο το τίμημα της Έλευθερίας του.

Ο σημερινός έοστασιός της έκαστης πεντηκοστής επετείου. του έλληνικού θαύματος, θέσκει έμιας τοίς άπογόνους, στις επάλξεις της έλληνικής Ίδέας, φρουρούς άκομήτους των Προστατών Έκείνων, που υπέγραψαν με το αίμα τους, την Έλευθερία μας.

Στις δύσκολες στιγμές, που διέρχεται ή άνθρωπότητα, στις στιγμές αυτές της γενικής άναταραχής και του ζοφερού σκότους, έμεις ξεδιπλώνουμε στις επάλξεις την Σημαία Έκείνων, την Σημαία που κλείνει, ένα Όνομα και μια Πίστη. Ένα Όνομα, που μόνο του είναι άρκετο να δώση τον παροξυσμό της ήρωικής όρμης. τους μεγάλους θριάμβους, την λαμπράδα της Ίδέας. Ένα όνομα που έσπειρε στον κόσμο τη χάρη του όνειρου, το σίκρισμα της όμορφιάς.

Ένα όνομα που απ' αυτό άνθισε κάθε λουλούδι στους αιώνες και απ' αυτό όγγηκε κάθε φλόγα που φωτίσει τον κόσμο. Ένα όνομα που προσκυνούν και λατρεύουν όλοι οι Νοσταλγοί του Ξωραίου. Το όνομα ΕΛΛΑΔΑ. Μαζί με αυτό το όνομα και την Πίστη μας. Την έλληνική Πίστη, που έφτιαξε τους Παρθενώνες, που ώδήγησε στις Πλαταιές, στους Μαραθώνες, στις Σαλαμίνες. Την Πίστη που έφτιαξε το Είκοσι Ένα. Την Πίστη που ώδήγησε στο θαύμα της Πίνδου και της Βορείου Η-πείρου, Την Ίδια Πίστη, που δείξαμε μέχρι τώρα, δια μέσου των χιλιοετηρίδων της Ιστορίας μας.

Οι φυχές των ήρώων του Είκοσι Ένα, μας ζητούν σαν χάρη την Πίστη αυτή μας.

Δέν θα τους διαψεύσουμε.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ

Μετά πολυετή και γόνιμον εξυπηρέτησιν των από θαλάσσης συγκοινωνιακών αναγκών, των ανατολικών άκτων της Πελοποννήσου, άπεσύρθη και παρωπλήσθη το πλοίο «ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ» της «ΛΑΚΩ-ΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ» του κ. Σ. Μπιλίνη.

Οφείλονται εύχαριστίαι και άπόδοσις τιμής έκ μερους των Κυθηρίων, προς τον άνθρωπον, όστις επί σειράν έτών και υπό λίον άντιξόους συνθήκας, διετήρησεν και συνετήρησεν την άγονον γραμμήν της Πελοποννήσου, και μάλιστα εις εποχάς κατά τας όποίας ούδεις πλοιοκτήτης ειχεν την τόλμην να διαθέση τ' σκάφη του εις μίαν γραμμήν,

ήτις ούδέν εχέγγουν άσφαλείας παρείχεν εις τον άνάδοχόν της.

Διότι ούδεις έκ των λιμένων προσεγγίσεως ήτο «λιμήν». Και όμως τό... άείμνηστον «ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ», χειμώνα - καλοκαίρι, ήτο δέβαιον ότι θα έξεπλήρωνε την άποστολήν του. Διά τούτο και οι Κυθηριοί, κατ' έξοχήν, το έθεώρουν ως «πλοίο των».

Εύχαριστούντες έκ μερους των Κυθηρίων, τον σεβαστόν «Καπτάν» Σπύρο για τ' όσα έδωσε στο Νησί μας, του εύχόμεθα κάθε καλό, στην καινούργια του προσπάθεια με τ' νέο του τουριστικό πλοίο που συντόμως θέτει έν ενεργεία.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΑΣ ΠΛΟΙΟΝ

Μετά την εύδόκιμον και επί σειράν έτών εξυπηρέτησιν δια του άτμοπλοίου «ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ», της διακινήσεως των έπιβατών έκ Πειραιώς προς τους λιμένες της ανατολικής Πελοποννήσου και τανάπαλιν, τούτο άπεσύρθη της ενεργού ύπηρεσίας παρωπλήσθέν.

Ηδη ή συγκοινωνία της άγώνου αυτής γραμμής ως χαρακτηρίζεται, διεξάγεται βασικώς δια του άτμοπλοίου «ΚΑΝΑΡΗΣ», το όποϊον ήγοράσθη υπό των κ.κ. Μηνά Σταθάκη και Βασιλείου Μανούσου, συσταθείσης προς τούτο ναυτιλιακής εταιρείας υπό των τίτλων Ναυτιλιακή Έταιρεία «ΜΑΛΕΑ».

Οι νέοι πλοιοκτήται του άτμοπλοίου «ΚΑΝΑΡΗΣ», καθ' ό άσχολούμενοι επί σειράν έτών με θαλασσίας έπιχειρήσεις, είναι δέβαιον

ότι θα πράξουν π' αν τ' δυνατόν ώστε οι δια του πλοίου των διακινούμενοι να εξυπηρετούνται άψόγως.

Άλλωστε, και το γεγονός ότι άνέθεσαν την διακυβέρνησιν του πλοίου εις τον γνωστότατον πλοίαρχον κ. Σαράντην Γαϊτάνον ναυτικόν μεγ' αλγής πείρας και συνέσεως, άποδεικνύει τ' πόσην σημασίαν άποδίδουν εις την δια του έν λόγω πλοίου εξυπηρέτησιν των ταξιδευόντων εις την άγονον γραμμήν Πελοποννήσου.

Ιδιαιτέρως, οι Κυθηριοί, έχομεν ύποχρέωσιν να ένισχύσωμεν την προσπάθειαν των νέων πλοιοκτητών του «ΚΑΝΑΡΗΣ», δθέντος μάλιστα ότι εις την γραμμήν Πελοποννήσου είναι είναι ή πρώτη φορά που δρομολογείται ένα τόσοσ άξιόλογον πλοϊον.

ΕΛΚΥΣΤΗΡΕΣ ΚΑΙ ΔΡΟΜΟΙ

Εις το προηγούμενον Φύλλον, έγρόφομεν περί των έκ των «μηχανικών» κινδύνων. Ηδη, και μετά το θανατηφόρον δυστύχημα των «Αλεξανδράδων», άποδεικνύεται ότι έξ ίσου έπιφορή είναι και παντός είδους τρακτέρ που κυκλοφορούν έν τη Νήσω.

Νομίζομεν ότι καλό θα ήτο από καιρού εις καιρόν ή Χωροφυλακή να προέβαινε και εις έλεγχον της καταστάσεως των έν λόγω τροχοφόρων, άλλα και εις έλεγχον της ικανότητος των οδηγούντων αυτά.

Αφ' έτέρου, τώρα με την άνακατασκευή των διαφόρων οδών της Νή-

σου, επιβάλλεται όπου υπάρχουν έπικινδυνον και «τυφλά» στροφά ή να καταργηθούν εύθυγραμμίζομενοι, ή να διαλατυνθούν, ώστε να μη άποτελούν παγίδας δια τ' πάσης φύσεως μηχανοκίνητα όχήματα.

Επί πλέον έπερχομένου του θερούς θα πρέπει να εύρεθ' άκόποιος τρόπος, ώστε μερίμνη των Κοινοτήτων να άποκόπνυνται τα διάφορα όγριόχορτα που φύονται έκαστοφθεν των δρόμων και άποτελούν θανασίμους παγίδας δια τους οδηγούς, λόγω έλλείψεως όρατότητας εις τας διασταυρώσεις και τας στροφάς των οδών της ύπαιθρου.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ έκ της 1ης σελίδος

λευσή του) του είχαν επιτρέψει να μαθητεύσει μικρός άκόμη στο Έλληνικό Δημόσιο Κολέγιο της Πόδοδος που ήτο κληροδότημα του Ρεθύμνιου Έπισκόπου (Ίωάννη) Παλαιοκάνα. Έπισκόπου Κισσάμου Κρήτης, για δώδεκα μαθητάς - εκπαιδευόμενους πρώτα στην Ρώμη και έπειτα από την Κρήτην και τέσσαρους, προνομιακούς έπίσης, από τας Ίονιους νήσους. Τέλος άκόμη, ότι ο Κωττούνιος για να άποκτήση το δίπλωμά του στις 29 Δεκεμβρίου 1615 (δευτέρον έγγραφον) άναγκάσθηκε να μεταστροφή στον καθολικισμό.

Μνήμων ο Ίωάννης Κωττούνης προς τον εύεργέτην Παλαιοκάνα, όταν πλέον απέκτησε και αυτός έκ των άδειωμάτων του χρήματα, ίδρυσε το 1653, σαν Παράρτημα του Πανεπιστημίου της Πόδους Οικοτροφείον (Κωττουνιόν Έλληνομνησείον) επί της Πλατείας Άνίου Αντωνίου της πόλεως αυτής με διευθυντήν τον Ίλαρίωνα Κιγάλα, στο όποιο θα έστεγάζοντο και διατρέφοντο επτά Έλληνες σπουδασταί. Το Έλληνομνησείο δέκοψε προκαίρως την λειτουργίαν του στα 1798, κατά την εισβολήν των Ναπολεοντείων στρατευμάτων στην Ίταλία, περιελθόν όκολούθως εις το Πανεπιστήμιον τούτο μετά την διάλυσιν της Ένετικής δημοκρατίας. Μεταξύ των τόσοσ έπιφανών τροφίμων του άναφέρονται και οι Κυθηριοί Καλούσης (1659), Ίωάννης Άντωνίου Στάης (1682) για τον όποϊον, ότε

απέκτησε το δίπλωμα του Ίατροφιλόσοφου του Πανεπιστημίου της Παδοίας έγγραφο υπό τινος σονέτην, άφιερωμένον στον Κυθηρίον άρχιεπισκόπον ρωμένον στον Κυθηρίον Φατσέα, διαλαμβάνον ότι «ο χορός των άρχαίων Ήρώων, ή Παλλόδα κι' ο Απόλλων χειροκροτούν, ώ Σεβάσμιε Ποιμέναρχα, το όνομα του Άντωνίου (Στάη) από το άναπητό δαυλο (Κύθηρα) της Αφροδίτης και προτρέπουν μετά του ούρανοϋ και της γης να χαρήτε το όνομα του προστατευομένου σας Στάη» και Έμμανουήλ Ίωάννου Στάης (1756).

Ο Δημήτριος Κωττούνης έκτός του Ίωάννου, είχε και άλλα παιδιά, ως τους Λάμπην και Άγγελον, που αιχμαλωτισθέντα μαζί και με τον Ίωάννην στην Βλαχίαν από τους Τατάρους κατέφυγαν πρό της εις την Ίταλίαν έγκαταστάσεως τους εις την Γερμανίαν. Έκεί φέροντα μαζί των συστατικών γράμμα του Πατριάρχου Ρωφαήλ (που και δεικνύει την εύπόλητον θέσιν του πατρός τους) έφιλοενηθήσαν επί τι διάστημα εις την αούλην του βασιλέως της Ρωδόδφου.

Ο Ίωάννης Κωττούνης άπέθανε την 17 Νοεμβρίου 1658 στην Πόδου, ταφείς μετά τινών στο μοναστήριον του Αγίου Άντωνίου και τοποθετηθείσης επί του τού τάφου του πλακόσ, της όποιος το επιτύμβιον συνέθεσεν ο Ίάκωβος Κάϊμος.

Μιχ. Κ. Πετρόχειλος

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ

Ο Άναπληρωτής Νομάρχης του Διαμερίσματος Πειραιώς κ. Ι. Βοΐλας μας άπέστειλεν την κάτωθι άπάντησιν, επί σχολίου μας σχετικώς με την μη εισέτι παραλαβήν υπό της Τεχνικής Υπηρεσίας της Νομαρχίας, ώρισμένων οδών αΐτινες έπισκευασθείσαι δέν παρελήφθησαν εισέτι υπό αυτών, προκειμένου να άπαλλαγούν και οι έργολάβοι πάσης περαιτέρω εϋθύνης των:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

Διαμέρισμα — Πειραιεύς

Γραφείον Δημ. Σχέσεων

ΠΡΟΣ: Την Δ/νσιν της Έφημερίδος «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ» Κοκκινωρά 18 — Κηφισιά

Κυρίες Διευθυντά, Άπαντώντες επί σχολίου της έγκρίτου ύμών Έφημερίδος υπό τον τίτλον «Η παραλαβή των Δημοσίων Έργων εις την Νήσον», έχομεν την τιμήν να γνωρίσωμεν τα κάτωθι:

1.— Εις έκαστην μετάδοσιν των όρμοδιών ύπαλλήλων εις την νήσον Κυθήρων πραγματοποιείται και ή παραλαβή των έργων, έφ' όσον έπερατώθησαν αι έργασίαι τούτων.

2.— Ηδη διετάχθη νέα μετάβασις των προς τούτο τεχνικών ύπαλλήλων δια την έπίσπευσιν της κατά περίπτωσιν άξιολογηθείσης παραλαβής των έργων.

Ο Άναπληρωτής Νομάρχης Ι. Βοΐλας

Εύχαριστούμεν ιδιαιτέρως τον Διαμερισματάρχη κ. Βοΐλαν, δια την άπάντησίν του και έλπίζομεν ότι θα συνεχίση και εις το μέλλον ένδιαφερόμενος δια τον τόπον μας.

ΜΑΛΕΑΣ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ Α. Ε.

Δ/Π ΚΑΝΑΡΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ώραν 11 π.μ. δια ΘΗΡΑΝ, ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΝ, ΣΗΤΕΙΑΝ, ΚΑΣΟΝ, ΚΑΡΠΑΘΟΝ, ΧΑΛΚΗΝ, ΡΟΔΟΝ.

ΠΕΜΠΤΗΝ ώραν 10 π.μ. δια ΑΓ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΝ, ΜΟΥΔΡΟΝ, ΜΥΡΙΝΑ, ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΝ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ώραν 11 π.μ. δια ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ, ΓΕΡΑΚΑ, ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΝ, ΝΕΑΠΟΛΙΝ, ΕΛΑΦΡΟΝΗΣΟΝ, ΑΓΙΑΝ ΠΕΛΑΓΙΑΝ, ΚΑΨΑΛΙ, ΠΟΡΤΟΚΑΓΙΟ, ΓΥΘΕΙΟΝ, ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ.

Πληροφορίαι πρακτορείον 424.800. Γραφεία 421.679, 420.478.

ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Έσωτερικού - Έξωτερικού

ΠΟΥΛΜΑΝ

48 - 42 - 30 θέσεων

ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

ΠΟΡΤΟ — ΧΕΛΙ

Σ Π Ε Τ Σ Ε Σ

σε τρεις ώρες έξ Αθηνών.

F I L. TOURS - TRAVEL

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 91 — 93 ΗΜΙΟΡ.

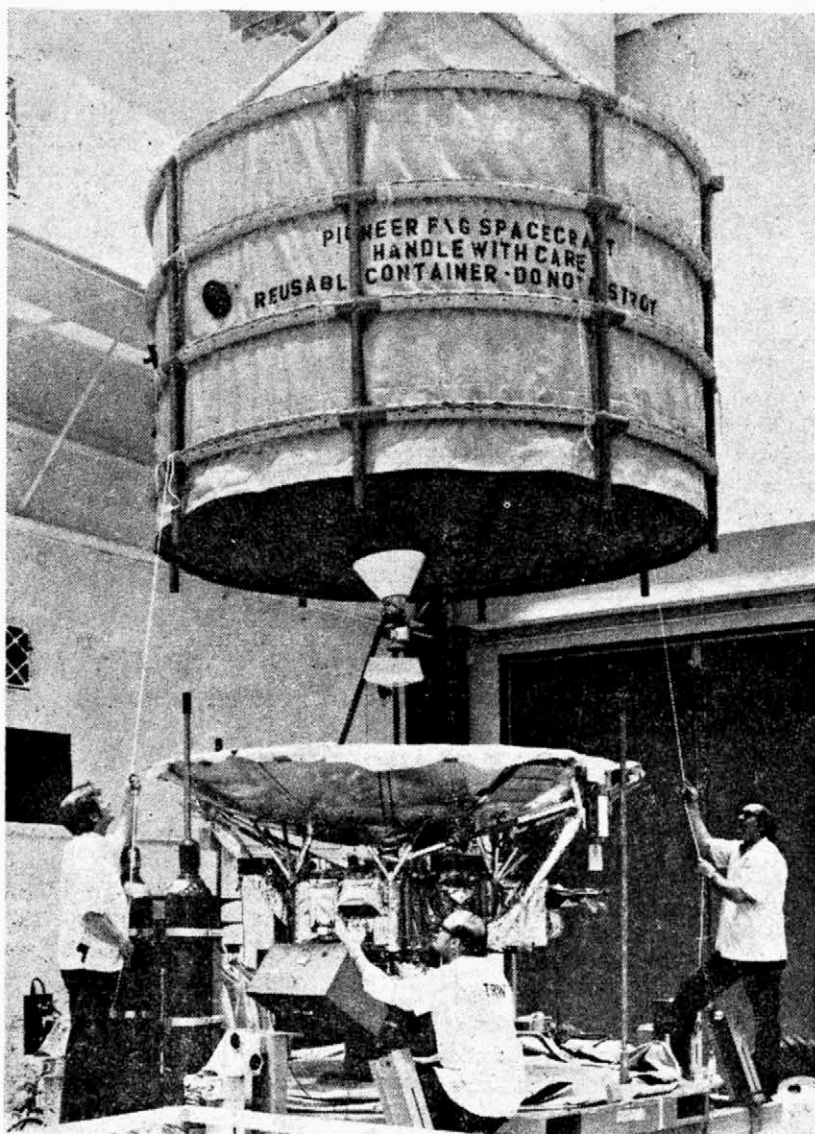
ΤΗΛ. 623423 — 632770

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΑ ΝΕΑ

Το Γραφείο Τύπου της εν Αθήναις Αμερικανικής Πρεσβείας, ευχαρίστως έθεσεν εις την διάθεσιν μας την κατωτέρω δημοσιευμένην φωτογραφίαν, του «Πρωτοπόρου» 11, ο οποίος ταξιδεύει ήδη προς τον Πλανήτην Δία.

Ο Πρωτοπόρος 11 έτοιμος ήδη προς μεταφοράν κατά τμήματα, εκ του εργοστασίου εις το όποιον κατασκευάσθη, προς το διαστημικόν κέντρον του Ακρωτηρίου Κένεντυ εις την Φλωρίδα. Εις την φωτογραφίαν παρατηρούμεν την «συσκευασία» που κάνουν του διαστημικού πυραύλου εις το εργοστάσιον κατασκευής του — κάπου εις τας δυτικές άκτας των Ηνωμένων Πολιτειών — πρόκειμένου ο όλος πυράυλος να μεταφερθή εν ασφαλεία εις το νοτιανατολικόν άκρον της Β. Αμερικανικής ηπείρου εύρυσκται το διαστημικόν κέντρον Κένεντυ.

Ο πρωτοπόρος 11 εξετοιμάσθη ήδη με κατεύθυνσιν προς τον πλανήτην Δία. Τού έγγεγραμμένου τούτου προηγήθη, με κύριον στόχον πάλιν τον πλανήτην Δία, η έκτόξευσις του Πρωτοπόρου 10. Ο διαστημικός ούτος πυράυλος εξετοιμάσθη τον Μάρτιον του 1972 και ήδη κατευθύνεται προς τον Δία παρά τον όποιον υπολογίζεται να διέλθω τον Δεκέμβριον του τρέχοντος έτους. Την στιγμήν αυτήν ο Πρωτοπόρος 10 διέρχεται την περίφημον ζώνην των άστεροειδών η όποία καλύπτει τον μεταξύ του Άρεως και Διός χώρον του διαστήματος.

Τόσον ο Πρωτοπόρος 10 — ο όποιος εύρυσκται εν πορεία προς τον μέγιστον πλανήτην του ήλιακού μας συστήματος — όσον και ο Πρωτοπόρος 11, διαθέτουν λεπτότατα επιστημονικά όργανα τα όποια θα συλλέξουν πληροφορίας από τον Δία καθ' όν χρόνον εύρεθούν εις την έγγυτάτην απόστασιν εκ του πλανήτην τούτου.

Μετά την καταγραφήν των παρατηρήσεων και λήψιν φωτογραφιών και τα δύο διαστημόπλοια θα κινηθούν έξω των όρίων του ήλιακού μας συστήματος. Διά τούτο αι πληροφορίες αι όποια θα ληφθούν θα άποσταλούν προς την Γην τη βοηθεία κωδικοποιημένων ηλεκτρομαγνητικών σημάτων, εις τα αναμένοντα διαστημικά κέντρα του Χιούστον και του Κένεντυ.

ΤΟ Β. Δ. ΠΕΡΙ ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΩΝ

Β. ΔΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 74
Περί ανακλήσεως του από 11 Δεκεμβρίου 1954 Β.Δ. περί παραχωρήσεως της νηϊδος του Δημοσίου «Μακρυκύθηρον».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψιν: 1) Τας διατάξεις του άρθρου 11 του Α.Ν. 2344) 1940 «περί αιγιαλού και παραλίας», 2) την υπ' αριθ. 13254) 4108α από 28 Σεπτεμβρίου 1954 απόφασιν του Υπουργού Οικονομικών, περί έγκρίσεως της α) εύθείας εκποιήσεως της παρά την νήσον Κύθηρα κειμένης νηϊδος του Έλληνικού Δημοσίου «Μακρυκύθηρον», προς τον Σύνδεσμον Έλλήνων Λογοτεχνών, ίνα χρησιμοποιηθή ως θέρετρον των μελών αυτού κλπ., 3) τας διατάξεις του από 11 Δεκεμβρίου 1954 Β.Δ., δημοσιευθείσας εις τον Σύνδεσμον Έλλήνων Λογοτεχνών, υπό τους εν αυτώ αναφερομένους όρους, 4) την υπ' αριθ. 21897 από 2 Νοεμβρίου 1972 απόφασιν του Νομάρχου Πειραιώς, περί ανακλήσεως της υπ' αριθ. Α. 13254) 4108α από 28 Σεπτεμβρίου 1954 απόφασεως του Υπουργού Οικονομικών επί τω λόγω ότι, καίτοι παρήλθεν πλέον η εύλογος χρόνος από της έν έτει 1954 παραχωρήσεως της ως ειρηται νηϊδος, ο Σύνδεσμος Έλλήνων Λογοτεχνών ούδέν έπραξεν προς πραγμάτωσιν τού σκοπού δι' όν έγένετο η παραχώρησις, προτάσει του Ημετέρου επί των Οικονομικών Υπουργού, άπεφασίσανεν και διατάσσονεν:

Αρθρον μόνον.

Ανακαλούμεν το από 11 Δεκεμβρίου

1954 Β.Δ., δυνάμει του όποιου παραχωρήθη η νηϊς του Δημοσίου «Μακρυκύθηρον» προς τον Σύνδεσμον Έλλήνων Λογοτεχνών, επί τω λόγω ότι ο παραχωρησιούχος δεν εξέπληρωσε μέχρι τούδε τους όρους υπ' α) ως έγένετο η παραχώρησις αυτή, ήτοι δεν προέβη εις την άνέγερσιν επί της νηϊδος οικοδομών, χρησιμοποίησεν υπό των μελών αυτού και την δημιουργίαν προτύπου συνοικισμού ανθρώπων του πνεύματος, καίτοι παρήλθεν προς τούτο πλέον η εύλογος χρονικόν διάστημα.

Εις τον αυτόν επί των Οικονομικών Υπουργών ανατίθενται την δημοσίευσιν και έκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις τη 16 Ιανουαρίου 1973

Εν Ονόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΛΗΣ

Η κ. Μαρία Άναστασίου Λογοθέτη το γένος Μηνά Μανωλέσου έτεκεν εις Αθήνας άρρεν.

Απεβίωσεν εις Πειραιά ο Γεώργιος Λεβονής έτών 85.

Απεβίωσε εις Αθήνας ο Στέφανος Ι. Φατούρας έτών 94.

Ο κ. Πολυχρόνης Ν. Λειβαδίτης και η δία Έλένη Δημητρίου Δάδη έδωσαν άρσίοβαϊαν ύπόσχεσιν γάμου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Η κ. Μαρία Άναστασίου Λογοθέτη το γένος Μηνά Μανωλέσου έτεκεν εις Αθήνας άρρεν.

ΤΟ Β ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΧΕΡΣΑΙΑΣ
ΖΩΝΗΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΚΑΨΑΛΙΟΥ

Η έφημερίς μας θεωρεί καθήκον της, να ένημερώνη τους κατοίκους της Νήσου επί των αποφάσεων της όποιας λαμβάνει η Πολιτεία, και αι όποια συμβάλλουν εις την άντάπτυξιν των Κυθήρων.

Κατόπιν τούτων αναδημοσιεύομεν το κείμενον της αποφάσεως του Νομάρχου Πειραιώς αναφερομένης εις άπαλλοτριώσιν τμημάτων τινών της παραλιακής ζώνης του λιμένος Καψαλίου, προκειμένου να καταστή ούτος περισσότερο προσιτάσμενος και άνετος, διά τους μέσω αυτώ διακινουμένους.

Η απόφασις υπ' ήμερομηνίαν 20.12.72 έδημοσιεύθη εις το υπ' αριθ. 24) 31.1.73 Φύλλον Έφημερίδος της Κυβερνήσεως, τεύχος τέταρτον.

Περί καθορισμού χερσαίας ζώνης λιμένος Καψαλίου Κυθήρων.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Έχοντες υπ' όψιν:

1. Τας διατάξεις του Α.Ν. 2344) 1940 «περί αιγιαλού και παραλίας» κλπ.

1. Έγκρίνομεν τον διά της υπ' αριθ. 41) 1971 πράξεως του Λιμενικού Ταμείου Κυθήρων γενόμενον καθορισμόν της χερσαίας ζώνης του λιμένος Καψαλίου, ως εν τω διαγράμματι υπό κλίμακα 1: 1.000 τω συνοδεύοντι την παρούσαν δι' έρυθράς συνεχούς γραμμής σημειούται από σημείον Α μέχρι σημείον Ε και από σημείον Ο μέχρι σημείον Ω. Τροποποιούμεν δε ταύτην από σημείον Θ μέχρι σημείον Ο επί τω τέλει της δημιουργίας, κατά τάνωτέρω χώρο εύρους χερσαίας ζώνης εις την θέσιν ταύτην.

Ούτω η χερσαία ζώνη του λιμένος Καψαλίου Κυθήρων καθορίζεται, ως άκολούθως: «Ητοι άρχεται αυτή από σημείον Α νοτιοδυτική γωνία Κοιν. παλαιού υδραγωγείου, (δεξαμενή) προς

γωνίας Β και Γ του αυτού υδραγωγείου, εν συνέχεια έφαπτομένη των ιδιοκτησιών κληρονόμων Γ. Σπάθη μέχρι σημείου Δ, έκείθεν εις σημείον Ε όπου γωνία οικίας Ν. Πετρόχειλου και σημείον Ζ όπου οικία κληρονόμων Ξανθάκη και κοινοτικός δρομικός, έκείθεν εκ σημείου Η γωνία καφενείου Α. Βέζου και σημείον Η γωνία ιδιοκτησίας κληρονόμων Ιωάν. Μαργέτη από του σημείου τούτου εις σημείον Θ όριον ιδιοκτησιών από του σημείου τούτου εις σημείον Ι επί πλευράς άνεγειρομένης οικοδομής (σκελετός μετόν άρμε) Α. Βέζου άποτεμμένου εκ της οικοδομής ταύτης του τμήματος του καταλαμβάνοντος το έλάχιστον εύρος των δέκα (10) μέτρων της χερσαίας ζώνης έκείθεν εις σημείον Κ γωνία άνεγειρομένης οικοδομής Α. Βέζου και κοινοτικός δρομικός από του σημείου τούτου και κατά μήκος της προσόψεως του Ξενοδοχείου Α. Κορνίου εις γωνίας Λ και Μ του Ξενοδοχείου τούτου, από του σημείου Μ εις σημείον Ν και Ξ της ιδιοκτησίας Γ. Τριάρχη και σημείον Ο έκείθεν εις σημείον Π γωνία

ιδιοκτησίας Γ. Μουτσάτσου από του σημείου τούτου εις σημείον Ρ γωνία ιδιοκτησίας Γ. Τριάρχη και σημείον Σ γωνία ιδιοκτησίας κληρονόμων Μαργερως Τριάρχη από του σημείου τούτου εις σημείον Τ γωνία ιδιοκτησίας κληρονόμων Έμ. Βαρουπάκη και σημείον Υ γωνία κήπου Άγγελικής Γονίδου έφαπτομένη δε τούτου εις σημείον Φ έκείθεν εις βορείαν γωνίαν παλαιού λοιμοκαθαρτηρίου σημείον Χ έφαπτομένη δε τούτου επί του προσθίου τοίχου και σημείον Ψ νοτιοδυτικό άρσίοβαϊαν ύπόσχεσιν γάμου.

2. Έντός της κατά τα άνωτέρω καθορισθείσας χερσαίας ζώνης του λιμένος Καψαλίου έμπιπτουν άπαλλοτριούμεναι αι κάτωθι ιδιοκτησία φαινόμενων ιδιοκτητιών:

α) Το καταλαμβάνον το έλάχιστον εύρος (10) μέτρων της χερσαίας ζώνης τμήμα της άνεγειρομένης οικοδομής Α. Βέζου.

β) Η οικοδομή Χ. Καλοκαιρινού εκ τριών (3) νεοδημητών ίσοχείων καταστημάτων.

γ) Το οικόπεδον Γ. Ξυνταράκου άκοδομού εμβόδου, και

δ) Τμήμα της ιδιοκτησίας Γ. Τριάρχη έμφαινόμενα υπό τα αυτά στοιχεία Α, Β, γ και δ εν τω διαγράμματι καθορισμού της χερσαίας ζώνης.

Η άπαλλοτριώσις αυτή κηρύσσεται δαπάναις και ύπέρ του Λιμενικού Ταμείου Κυθήρων καταβληθησάμενη κατά της κείμενης περί άπαλλοτριώσεων διατάξεως του θεσμικού Α.Ν. 797) 1971.

Η παρούσα, μετά του συνοδεύοντος ταύτην διαγράμματος, δημοσιευθήτω διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Εν Πειραιεί τη 20 Δεκεμβρίου 1972

Ο Νομάρχης

Ι. ΠΩΛΙΟΥΔΑΚΗΣ

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ

Μία ανάνεωσις των εικόνων, που έχουμε σχηματίσει, από μία περιήγησή μας σέ όποιοδήποτε μέρος του τόπου μας, είναι πάντα ευχάριστη και μας γεμίζει λογίων - λογίων άναμνήσεις.

Είναι βέβαιον, ότι όσοι διαβάσουν το «ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ» του Βίκτωρα ΤΖ. Πανάρετου θα νοιώσουν σάν να βρίσκονται στο Νησί μας, και μαζί του να Εσναβλέπουν τα όσα διατηρούνται στή θύμησή τους...

ΤΑ ΑΣΙΘΕΑΤΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΤΟΥ ΠΕΖΟΠΟΡΟΥ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΤΖΩΝ ΠΑΝΑΡΕΤΟΥ

Εμπόρου Ποταμού (έτη 1955 - 1965)

(Αφιέρωμα στή μνήμη του φίλου Έμμ. Θεόδ. Σοφίου)

1) Ο ρ θ ο λ ι θ ο ς α) Θεά από την «τ ρ α γ ο μ α ν τ ρ α» του Γαλακτόυ θάλασσα, Ματαπας, Πελοπόννησος, περιοχή Βλυχού. Τα κτήματα ήγοράσθησαν από το Γαλακτό από μια Καλούχτισσα. Έκει, παλαιά, άνω των χιλίων έτών, ύπήρχε χωριό και όταν κάνομεν Ζευγάρι, βρίσκουν παλαιά θυμάρια, χελόπιακες και παλαιά νομισματα. β) Θεά από της «Γ κ α τ ο σ γ ι α ν ν ο υ ς τ η ν Π ό ν τ α», προς το Νοτιά, η θάλασσα στους «Λάκους» και η περίφημη θρύση της «Ροδόφνης» με το ύγιενότερο σιδερόνερο των Βορείων Κυθήρων λόγω της εξαιρετικής πεπτικής ικανότητός του (το σιδερόνερο του Αγίου Μάμα είναι βαρύτερο, καθώς και των Μαγγάνων, είναι διαφορετικό). Κάπως ελαφρότερο είναι το σιδερόνερο του «Βαφείου» πλησίον του ποταμού νερά πολύ χωνευτικά είναι επίσης οι θρύες στα «Κ ε λ ι α» Ορθολίθου. Αποτελούνται από επτά χτιστά ντεπόζιτα διαστάσεων περίπου 60 Χ 80 Χ 60 χτισμένα μέσα σε σινάμπελα δεν είναι καταλάγιστα, αλλά 40 μέτρα περίπου ύψώτερο από το λαγκάδι προς Νότον. Τα «Κελία» έλέγοντο παλαιά και «Καλοδέσποινα», από την εκκλησία που υπήρχε εκεί όπου επίσης υπήρχε και συνοικισμός πρό έκαστον έτών. Το δάσος γύρω και η περιοχή μοσχοβολούν από τα άρώματα των μυρωδάτων θάμνων. Τα «Κελία» απέχουν από τον ποταμό με τα πόδια, τρεις ώρες.

2) Με τα πόδια, λαγκάδι, λαγκάδι, το καλοκαίρι από Λουτρόν Μαγγάνων έως Π λ α τ ε α ν άμνον. Πιο κάτω από τη Βρύση των Μαγγάνων είναι ο «Π α λ η ο μ υ λ ο ς» με το περιβάλλον του Παναγ. Κ. Βενάρδου που οι τομάτες του έφθαναν το ύψος 2,50 μέτρων (1962), έκει κάτω από τον Μεγάλο Γιλάντο, έπλεκε τα καλάθια του ο Παναγιώτης Διακόπουλος—Βλάχος—με τα γαλανά Εάστερα μάτια. Πιο κάτω, πριν φθάσωμεν στα Κοριάνικα βρίσκομε την θρύση στο Κεραμάρι. Στα Κοριάνικα, ο ένα πλάτανος, άριστερά, πιο κάτω, μέσα στο χωράφι, πλέκει τα κοφίνια του ο γέρο Γιάννης ο Τσάκος.

Πιο κάτω, το Άμυγδαλί, (ένα τοιμεντόστρωτο μπάρ με καρυδιά, πλάτανο και σπάκα) και πιο μπροστά, στο λαγκάδι, ένα μικρό καταπράσινο πεύκο. Πιο κάτω, άριστερά, η Κρήνη της Πορτοκαλίδας (πηρε το όνομα από την παλιά πορτοκαλιά που όπως λένε, έκανε 10 - 40 χιλιάδες πορτοκαλίες και Εερόθηκε πρό του 1900 και τον κορμό της, (Εερό πιά) τον παρέσυρε η μεγάλη πλημμύρα που έγινε την εποχή εκείνη και παρεμόρφωσε σχεδόν όλα τα λαγκάδια της Νήσου τότε επνίγη στο μέντινο μωσαϊκό και δύο τοιμεντινί πάγκοι. Εις το άριστερόν του τοιμεντόστρωτου προς το λαγκάδι εύρυσκται έντοιχισμένη πλάκα μαρμαρίνη που γράφει: «Η διαμόρφωσις του χώρου έγένετο διά δωρεάς Κρίτωνος Δηλαβέρη Μάιος 1960». Άνωθεν της Κρήνης γράφει: «Η Κρήνη αυτή διεσκευάσθη δαπάναις Παναγιώτου Ν. Κορωνάου 7.9.61». Τα νερά που κατεβαίνουν από το λαγκάδι αυτό έρχονται από το Λουτρό και την Πηγή των Μαγγάνων. Πιο κάτω, δεξιά, το σπίτι του Θόδωρου Βαγγή Ροδινών, με τα ώραια σταφύλλια μετά, άριστερά, συναντούμε την πηγή Παληοδοσκίνας, τοιμεντόστρωτο. Το νερό τρέχει από μια κανόλα άνωθεν της θρύσης μια μαρμαρίνη πλάκα γράφει: «Ευγνώμονες τω πρώτω δωρητή Δημητρίω Κ. Πατρικίω και τους εισφέροντας τω έργω τούτω, 1930. Έργασια Ι. Βαγγή». Φθάνομε λαγκάδι - λαγκάδι στην Π λ α τ ε α ν άμνον.

3) Παληόχωρα νεκρόπολις άρχαία πόλις του Άγ. Δημητρίου χτισμένη σε κάστρο έρημωθή υπό του Αρχικουράσου Χαιρεντίν Μαχαμπαράσο το 1537, όταν βρίσκεισαι έκει σε πιάνει δέος να αναλογίζεσαι την Ιστορία της Βράχια πανύψηλα και απότομα κοκκινωπά που από τη Ρίζα τους περνά το φεβερώτερο και άγριότερο λαγκάδι του Νησιού, το περίφημο λαγκάδι της Παληόχωρας που καταλήγει στή Λίμνη της Κακής Λαγκάδας η Παληόχωρα έχει ώραία θέα και από το έκκλησάκι του Αγίου Κοσμά, που βρίσκεται στην άκρη στο «Κρωτήρι» προς βορράν. Στην

Παληόχωρα μπορείς να φθάσης με δύο δρόμους: Από το παλιό στρατι μέσω Τριφυλλιάνων και από τον άμωσσο δρόμο από του «Κουμέσου την Άχλάδα» κοντά στον Άγιο Θεόδωρο, από το δρόμο αυτόν πηγαινει αυτοκίνητο. Η Παληόχωρα είναι το πρώτο ιστορικό - τουριστικό θέαμα της Νήσου.

4) Η «Π ε τ ρ ο λ ι μ ν α» θαυμάσιο φαινόμενο στο λαγκάδι από Καστριανίκα προς Παληόχωραν εις θέσιν «Ρόζωνες» πιο κάτω από την εκκλησία οι Άγ. Πάντες. Από την μια άκρη του λαγκάδιού μέχρι την άλλη Βράχος εις τον όποιον το νερό έχει κάμει σάλακι τριών μέτρων, άρκετά μεγάλο, που καταλήγει σε μεγάλο πουλάκι εις την έξοδον δε έχει κάμει το νερό μια τρύπα στο Βράχο διαμέτρου 70 πόντων και ξεχύνεται σε θαθεία λίμνη. Πολλές χιλιάδες χρόνια έδημιούργησαν αυτό το φαινόμενον.

(Συνεχίζεται)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
«ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»
ΕΤΟΣ ΙΑΡΤΣΕΩΣ 1924
ΠΕΡΙΟΔΟΣ: Ε'

ΙΑΡΤΗΣ:
ΠΑΝΑΓ. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ:
(1879) 1924 - 1972

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΤΗΤΗΣ:
ΑΡΗΣ Π. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ
Κοκκιναρά 18 - Κηφισιά
ΤΗΛ.: 8015.546 - 8017.969

Δι' αυτής Συντάξεως:
ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΧΑΡΒΑΤΗΣ
ΤΑΤΟ-ΙΟΤ 49 - Κηφισιά
ΤΗΛ.: 8014.065

ΤΙΠΕΤΩΤΗΣ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ:
ΑΡΗΣ ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΑΡΧΙΜ. ΚΟΥΡΚΟΥΤΗΣ

ΤΙΠΕΤΩΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:
ΒΕΡΑ Ι. ΚΟΡΙΔΗ
Αραζώβης 14 - 16 Αθήναι

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: «ΙΩΛΚΟΣ»
Ιπποκράτους 65 Αθήναι
ΤΗΛ.: 618.684

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Εσ ω τ ε ρ ι ζ ο υ :

ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡΧ. 200—

ΕΞΑΜΗΝΟΣ: ΔΡΧ. 150—

ΠΑΣΗΣ ΦΤΣΕΩΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ:

ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡΧ. 500—

ΕΞΑΜΗΝΟΣ: ΔΡΧ. 300—

Εξ ω τ ε ρ ι ζ ο υ :

ΓΕΝΙΚΩΣ: Δολάρια 20 ΕΤΗΣΙΩΣ

(περιλαμβανομένης

άεροπορικώς Αποστολής)

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 5.